

แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น

พ.ศ. 2566 - 2570

เทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลนครขอนแก่น
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ด้วยการใช้แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้มีนโยบายในการปฏิรูปประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และยกระดับประเทศไทยไปสู่การเป็น Thailand ๔.๐ เพื่อนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมาย เพื่อให้สามารถดำเนินการตามภารกิจของเทศบาลนครขอนแก่น ได้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

เทศบาลนครขอนแก่น จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อใช้ในการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเทศบาลนครขอนแก่นต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายธีระศักดิ์ ชีมาวุฒพันธ์)
นายกเทศมนตรีนครขอนแก่น

คำนำ

แผนพัฒนาเทศบาลของเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ.2566 - 2570 ของเทศบาลนครขอนแก่น เป็นแผนงานที่ถ่ายทอดนโยบายแผนยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปใช้เป็นกรอบในปฏิบัติให้เกิดผลในภาพรวม เพื่อสร้างความเข้มแข็งในยุค โลกาภิวัตน์ด้วยการพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่สามารถใช้ภูมิปัญญาพัฒนา ให้เจริญก้าวหน้า กลายเป็นองค์กรที่พัฒนาแล้วในทุกด้าน เกิดความมั่นคงและความ เจริญก้าวหน้าที่ยั่งยืน มีคุณภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่ม ศักยภาพการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของจังหวัดขอนแก่นภายใต้กรอบ ระยะเวลาตามแผนฉบับนี้

ฝ่ายสถิติข้อมูลและสารสนเทศ
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
เทศบาลนครขอนแก่น
กันยายน พ.ศ. 2566

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	
บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญของแผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ.2566-2570	1
บทที่ 2 ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง	14
นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 1	15
- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	
- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	
- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	
- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	
- ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	
นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 2	16
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	
- แผนปฏิรูปประเทศ	
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12	
นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 3	30
- แผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	
บทที่ 3 บริบทและข้อมูลทั่วไปของเทศบาลนครขอนแก่น	41
- บริบททั่วไป	
- โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาล	
บทที่ 4 ศักยภาพและความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความเป็นดิจิทัลของเทศบาลในปัจจุบัน	94
- ศักยภาพและความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความเป็นดิจิทัลของเทศบาล	
- ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่การเป็นเทศบาลดิจิทัล	
- ปัญหาเร่งด่วนในการปฏิบัติงานของสำนักงานเทศบาลนครขอนแก่น ณ ปัจจุบัน	
บทที่ 5 แผนแม่บทการพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น	100
บทที่ 6 การนำแผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่นไปสู่การปฏิบัติ	113

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น

พ.ศ. 2566 – 2570

ในภาวะปัจจุบัน กระแสความตื่นตัวที่มาพร้อมกับการเปลี่ยนผ่านสู่โลกออนไลน์ ที่เปลี่ยนสังคมรอบตัวของเราไปอย่างเห็นได้ชัด และแรงขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม (Driving Force) ส่งผลให้ การดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับกับยุคของการเปลี่ยนผ่านทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) ที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาท และทดแทนการทำงานของบุคคล และเทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ซึ่งมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค เพราะ Digital Disruption คือการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันทันที และไม่มีใครตอบได้ว่าที่สุดแล้วมันจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตของเราอย่างไรในอนาคต แต่ในอีกด้านหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงคือการพัฒนาที่ก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ทั้งทางธุรกิจ สังคม และวัฒนธรรม และการรับบริการของประชาชนที่มีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปดำเนินธุรกรรมต่างๆ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้น อย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ดังที่ได้กล่าวมานี้ได้ถูกเร่งรัด (Catalyst) การเปลี่ยนแปลงยิ่งขึ้นไปเมื่อเกิดสถานการณ์การระบาดของโรค Covid - 19 ในช่วงปลายปี 2562 มาจนถึง ปัจจุบันที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ทางสังคมที่เรียกว่า “ความปกติใหม่” หรือ New Normal ที่ประชาชนจะต้อง เว้นระยะห่าง และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า ทำให้ความจำเป็น (Demand) ของเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นกว่า ช่วงก่อนหน้าที่จะเกิดการระบาดของโรค จากสถานการณ์นี้ ทำให้หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ในการให้บริการ ประชาชนจะต้องเร่งรัดการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการให้บริการจากการให้บริการโดยตรงกับประชาชน ต้องเปลี่ยนมาให้บริการผ่านช่องทางดิจิทัลมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจะดำเนินการให้บริการภาครัฐสามารถให้บริการ ผ่านช่องทางดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบได้นั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องดำเนินมาตรการต่างๆ เช่น การปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐให้เป็นดิจิทัล (Digitization) การบูรณาการบริการ และข้อมูลภาครัฐ เพื่อที่จะให้ หน่วยงานภาครัฐสามารถที่จะให้บริการผ่านช่องทางดิจิทัลได้อย่างเบ็ดเสร็จและไร้รอยต่อ (Seamless) นอกจากการให้บริการต่อประชาชนแล้วนั้น สถานการณ์ของการระบาดของโรค Covid - 19 ทำให้หน่วยงาน ภาครัฐของไทยจำเป็นต้องปรับรูปแบบวิธีการทำงาน เช่น การลดจำนวนบุคลากรที่จะต้องทำงานที่สำนักงาน หรือการหลีกเลี่ยงการประชุม ณ สถานที่ใดที่หนึ่งเป็นการเฉพาะ ทำให้หน่วยงานภาครัฐมีความจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การทำงานของหน่วยงานภาครัฐมีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น ในการปรับเปลี่ยนการให้บริการ และการทำงานของหน่วยงานภาครัฐดังที่ได้กล่าวมานี้ แสดงให้เห็น ถึงปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน (Digital Transformation) ของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และการให้บริการภาครัฐ จึงได้มีการกำหนดให้สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ดำเนินการจัดทำ

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2563 – 2565 เพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และการให้บริการภาครัฐของประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการบริการงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 รวมไปถึงแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ โดยเฉพาะแผนการปฏิรูปประเทศว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ได้มีการปรับเป้าหมายในเรื่องของความปกติใหม่ (New Normal) ในหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย อีกทั้ง แผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งจะพัฒนาให้ประเทศไทย มีการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจดิจิทัล จนนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของ เทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ. 2566– 2570 ฉบับนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ 1. เพื่อบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันระหว่างเทศบาล ภาครัฐ ส่วนกลาง ภาคเอกชน และประชาชน 2. เพื่อให้มีการรอบการขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่ชัดเจนมุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน 3. เพื่อกำหนดกรอบการขับเคลื่อนการบูรณาการเทศบาลดิจิทัลที่สำคัญ สำหรับกำหนดประเด็น แผนบูรณาการประจำปีงบประมาณ 4. เพื่อกำหนดหน่วยงานหลัก และหน่วยงานรองในการขับเคลื่อนประเด็นที่เกี่ยวข้อง พร้อมกรอบงบประมาณในการดำเนินงาน 5. เพื่อเป็นกรอบแนวทางให้เทศบาลนครขอนแก่นจัดทำแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการบริการงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 จากการศึกษาทบทวนการพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศด้านการพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของประเทศไทย และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ร่วมกับบุคลากรเทศบาลนครขอนแก่นทำให้สามารถที่จะจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” และได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาเทศบาลนครขอนแก่นดิจิทัลภายใต้แผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่นฉบับนี้ จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ซึ่งให้ความสำคัญใน 4 พันธกิจ ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการสาธารณะ ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาองค์กรให้เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการท้องถิ่น ดังที่กล่าวมานี้มุ่งหวังให้นำไปสู่เป้าหมายของเทศบาลนครขอนแก่น ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ “การเพิ่มสมรรถนะการทำงานและการสร้างระบบที่ประชาชนสะดวก เข้าถึงได้ง่าย เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับผู้ประกอบการ กลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชนสามารถแข่งขันได้ การสร้างความโปร่งใสในการทำงานของเทศบาลที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ และการสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของประเทศ”

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของแผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัล

ของเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ. 2566 – 2570

1.1 ที่มาและความสำคัญของแผนฯ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินไทย โดยได้กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเน้นให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น ระบบสาธารณสุขโรค ระบบสาธารณสุขการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้มีความทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัด จึงกล่าวได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด และหลายนโยบายของรัฐบาลก็ได้มุ่งกระจายงานมาสู่ท้องถิ่น เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการกิจในหลาย ๆ ด้านด้วยตนเองโดยไม่ต้องรอส่วนกลาง เพราะเชื่อว่าจะสามารถดำเนินการได้ทั่วถึง รวดเร็วทันต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่มากที่สุด (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, 2552)

ในภาวะการณ์ปัจจุบันที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น ทำให้องค์กรต้องมีการปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะภาครัฐจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง อีกทั้งสามารถตอบสนองความต้องการทั้งในแง่ของการให้บริการภาครัฐที่สะดวก รวดเร็วมีมาตรฐานและทันสมัย ด้วยการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการทำงานของภาครัฐในรูปแบบของเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) ยิ่งไปกว่านั้นด้วยการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ทำให้สังคมเข้าสู่ยุคของความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้คนจะต้องเว้นระยะห่างและลดการสัมผัสร่างกายระหว่างกัน ยิ่งทำให้ความจำเป็นของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานสำหรับการให้บริการเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาครัฐเล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งรวมทั้งการให้บริการและกระบวนการทำงานให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (Digital Transformation) เพื่อรองรับกับพฤติกรรมและสถานการณ์ในความต้องการรับบริการผ่านช่องทางออนไลน์ของประชาชนและภาครัฐมากยิ่งขึ้น

การที่จะทำให้การปรับเปลี่ยนหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างเป็นรูปธรรม รัฐบาลจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 ขึ้น เพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการบริหารงานของภาครัฐไปสู่

ระบบดิจิทัลและสามารถยกระดับการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวกและเปิดเผยมากขึ้น โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการดิจิทัลสาธารณะ และเพื่อเป็นกรอบการพัฒนาของประเทศสำหรับการเปลี่ยนผ่านภาครัฐเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลในทิศทางเดียวกัน โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล หรือ สพร. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จึงจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 ขึ้นตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฯ และให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ อันจะทำให้การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเป็นไปตามเป้าหมายของประเทศที่วางไว้ ภายใต้ 3 วัตถุประสงค์หลักสำคัญ คือ (1) เพื่อพัฒนาบริการดิจิทัลสาธารณะของรัฐที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการและเป็นที่ยอมรับของประชาชน (2) เพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับการบริหารจัดการและการดำเนินงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว มีการบูรณาการแบบไร้รอยต่อ เปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (3) เพื่อเป็นกรอบทิศทางให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 และสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย และกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนา คือ “บริการภาครัฐสะดวก โปร่งใส ทันสมัย ตอบโจทย์ประชาชน” ผ่านการให้บริการที่โปร่งใส ทันสมัย และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลของรัฐ และมีส่วนร่วมในการบริหารงานและการให้บริการของภาครัฐ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์บริการให้ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ดังกล่าวในระยะแรกได้มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนระบบราชการไปสู่รัฐบาลดิจิทัลในหน่วยงานระดับส่วนกลาง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้เกิดการปรับตัวในหน่วยงานระดับนโยบายและการสร้างการเชื่อมต่อการทำงานในส่วนกลางจนถึงช่วงกลางแผนพัฒนาฯ ได้ขยายเป้าหมายมาสู่ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น มีการจัดกิจกรรมและโครงการในการส่งเสริมและสนับสนุนหลายกิจกรรม ทำให้เกิดการตื่นตัวในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สนใจจะปรับเปลี่ยนระบบการทำงานไปสู่การเป็นรัฐบาลท้องถิ่น

สถานการณ์ของเทศบาลนครขอนแก่น ณ ปัจจุบัน

1. ปัญหาความแออัด ของที่อยู่อาศัยและสถานที่ทำงานในเขตเมือง ความต้องการของแรงงานที่ต้องการที่อยู่อาศัยที่สะดวกและประหยัดค่าใช้จ่าย ในการเดินทางมาทำงานประจำวัน ทำให้เกิดเป็นแหล่งชุมชนแออัด (Slum Area) นับเป็นปัญหาสำคัญในเมืองใหญ่ ซึ่งเป็นย่านหรือแหล่งที่มีอาคารหนาแน่น และอาคารส่วนมากชำรุดทรุดโทรม มีสภาพที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นที่อยู่อาศัย หรือมีลักษณะที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ความปลอดภัย ศีลธรรม หรือสวัสดิภาพของผู้อยู่อาศัยและประชาชน

2. ปัญหาการจราจร เนื่องมาจากจำนวนประชากรหนาแน่น มีการเดินทางเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ต่างๆ ภายในเมืองโดยรถยนต์มากขึ้น การจราจรคับคั่งทำให้ผู้เดินทาง ต้องใช้เวลาอยู่บนท้องถนนมาก ประกอบกับชุมชนเมืองส่วนใหญ่มักมีหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางด้านต่างๆ และรูปแบบการกระจายตัวแนวถนนมักมีมากที่สุดบริเวณศูนย์กลางเมือง จึงทำให้มีการจราจรหนาแน่นบริเวณศูนย์กลางเมือง

3. ปัญหาสีสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ หรือ มลพิษ (Pollution) เป็นภาวะภายในเมืองที่สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ มีสาเหตุมาจากกิจกรรมภายในเมือง ปัจจุบันภายในเมืองใหญ่ๆ มักประสบปัญหาสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งอากาศเสีย เสียงรบกวน และน้ำเสีย เป็นต้น สิ่งแวดล้อมเป็นพิษเหล่านี้ ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชากรเมืองอย่างมาก

4. ปัญหาทางด้านสังคม การที่ประชากรเข้ามาอาศัยกันอย่างแออัดภายในเมือง ทำให้เกิดปัญหาทางด้านสังคมกลุ่มต่างๆ มากมาย เช่น ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย สำหรับผู้มีรายได้น้อย ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ปัญหาแหล่งชุมชนแออัด ปัญหาการว่างงาน และความยากจน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาเด็กเร่ร่อนจรจัด เป็นต้น ปัญหาทางสังคมเหล่านี้ ทำให้ขาดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ตลอดจนสวัสดิภาพของบุคคลต่างๆ ด้วย

5. ปัญหาการขยายตัวของชานเมือง เกิดจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่ง มีการอพยพไปตั้งถิ่นฐานบริเวณชานเมือง เกิดการขยายตัวของการใช้ที่ดินอย่างรวดเร็ว มีการใช้ที่ดินประเภทต่างๆ เพิ่มขึ้น โดยปรับเปลี่ยนจากพื้นที่เกษตรกรรมชานเมือง ไปเป็นที่อยู่อาศัย หมู่บ้านจัดสรร โรงงานอุตสาหกรรม ทำให้การควบคุมขนาด และขอบเขตของเมืองทำได้ยาก การจัดบริการทางด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการไม่สามารถทำได้เพียงพอ และทันต่อความต้องการ

ดังนั้นแผนแม่บทการพัฒนาเทศบาล/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับนี้ จึงจัดทำขึ้นโดยวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ที่ต้องการจะพัฒนาเทศบาลนครขอนแก่นให้เป็นเมืองทันสมัย Smart City ที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีรายได้ มีอาชีพ มีสวัสดิการสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น การจัดทำแผนฉบับนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เป็นไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรและการบริการประชาชนของหน่วยงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้เกิดการพัฒนาไปสู่เป้าหมายเมืองทันสมัย ได้ตามวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร แผนพัฒนาฉบับนี้ มีเนื้อหาสาระที่ประกอบไปด้วยการอธิบายความสอดคล้องตามนโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 แผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม แผนระดับชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ อีกทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ของการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล การวิเคราะห์สถานการณ์และบริบทดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น สาระสำคัญของแผนพัฒนาและแนวทางการขับเคลื่อนของแผนพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวทางให้ส่วนงานของเทศบาลนครขอนแก่น ที่พร้อมปรับเปลี่ยนสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ภายใต้ต้นนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล ซึ่งทั้งหมดได้ให้ความสำคัญกับบริบทสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรที่ต่างกัน และเพื่อให้บุคลากรผู้มีหน้าที่รับผิดชอบภายในองค์กรใช้เป็นแนวปฏิบัติในด้านดิจิทัล จึงได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตลอดจนการวิเคราะห์ต่างๆ รวมถึงแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/ระยะเวลาดำเนินการ/กรอบงบประมาณ/ตัวชี้วัด ฯลฯ และเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จนั้น จะต้องมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

เพื่อให้เกิดประโยชน์เกี่ยวกับงาน มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ที่สมควรได้รับการสนับสนุนเพื่อให้มีการดำเนินงานในทิศทางที่ถูกต้องและเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของแผนฯ

1. เพื่อบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันระหว่างเทศบาล ภาครัฐส่วนกลาง ภาคเอกชน และประชาชน
2. เพื่อให้มีกรอบการขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่ชัดเจนมุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน
3. เพื่อกำหนดกรอบการขับเคลื่อนการบูรณาการเทศบาลดิจิทัลที่สำคัญ สำหรับกำหนดประเด็นแผนบูรณาการประจำปีงบประมาณ
4. เพื่อกำหนดหน่วยงานหลัก และหน่วยงานรองในการขับเคลื่อนประเด็นที่เกี่ยวข้อง พร้อมกรอบงบประมาณในการดำเนินงาน
5. เพื่อเป็นกรอบแนวทางให้เทศบาลนครขอนแก่นจัดทำแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริการงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562
6. เพื่อการจัดทำข้อมูลดิจิทัล และใช้ข้อมูลดิจิทัลในการวางแผนพัฒนา
7. เพื่อการพัฒนาและบูรณาการแพลตฟอร์มดิจิทัลของภาครัฐ
8. เพื่อการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
9. เพื่อการพัฒนาบุคลากรของเทศบาลทั้งในด้านทักษะและทัศนคติ
10. เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือ กลไกการทำงาน และกฎหมายให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล
11. เพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาพื้นที่
12. เพื่อการอำนวยความสะดวกและความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับ
13. เพื่อการทำงานของเทศบาลเพื่อประชาชน
14. การบูรณาการข้อมูลที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงถึงกันทั้งภายในและภายนอกเทศบาล เพื่อประโยชน์ในการบริหารการตัดสินใจและการบริการที่เป็นเลิศ
15. การสร้างความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในภารกิจของเทศบาล
16. การจัดให้มีระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการเข้าสู่บริการดิจิทัลเพื่อให้ความพร้อมใช้งานและน่าเชื่อถือ
17. การส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศผ่านช่องทางดิจิทัล
18. การลดความซ้ำซ้อนในการทำงานมีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงานของเทศบาล และเทศบาลกับหน่วยราชการอื่น

19. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานภาครัฐและระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีความคล่องตัวและรวดเร็ว
20. การพัฒนาให้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างเทศบาลคล่องตัว โปร่งใส มีกลไกป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน
21. การปรับเปลี่ยนการทำงานเทศบาลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาลการบริหารจัดการ
22. การพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 เป้าหมาย

การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ดังนั้น ความสอดคล้องและเชื่อมโยง ต่อแผนและนโยบายระดับชาติต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 1 ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งมีเป้าหมาย ของการพัฒนาประเทศให้ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม และฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์โดยมี ยุทธศาสตร์ที่ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ สามารถนำไปสู่ความสำเร็จของแผน จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลสามารถที่จะดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการให้บริการ ที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การบริหารงานแบบบูรณาการ การปรับปรุงขนาดของภาครัฐ ให้เล็กลงเหมาะสมกับภารกิจ รวมไปถึงการพัฒนาภาครัฐให้มีความทันสมัย มีบุคลากรที่เป็น คนดีและมีความสามารถ และภาครัฐจะต้องมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน เพื่อมุ่งสู่ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

- 1.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีแนวทางของการพัฒนา รัฐบาล ดิจิทัลที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถ ในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

- 1.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีแนวทางใน การดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ 8 การกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และการเสริมสร้าง พลังทางสังคม เพื่อมุ่งสู่ความเท่าเทียมและ ความเสมอภาคของสังคม

- 1.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีแนวทาง ใน การสนับสนุนการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษ ที่ 21 และการเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ ประเทศ

1.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบ ต่อความมั่นคงของชาติ สำหรับประเด็นของความปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security) และ การป้องกันภัยคุกคามทางเทคโนโลยีที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคต

2. นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 2 ประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลมีความเกี่ยวข้อง 5 ประเด็นจาก 23 ประเด็น แผนปฏิรูปประเทศ จำนวน 4 ด้านจาก 13 ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีความเกี่ยวข้อง จำนวน 5 ยุทธศาสตร์จากทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะสามารถตอบสนอง ต่อแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นการบริการ ประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประเด็น โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล ประเด็นความเสมอภาคและหลักประกัน ทางสังคม และประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ โดยในแต่ละประเด็นมีความเกี่ยวข้องดังนี้

2.1.1 ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ แบ่งออกเป็นแผนย่อย ที่เกี่ยวข้องได้แก่ แผนย่อยในการพัฒนาบริการประชาชน แผนย่อยการปรับสมดุล ภาครัฐ แผนย่อยการพัฒนา ระบบบริหารงานภาครัฐ และแผนย่อยการสร้างและ พัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อมุ่งตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ ชาติด้านการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2.1.2 ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และ แผนย่อยการพัฒนา ระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เพื่อมุ่งส่งเสริม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการ แข่งขัน 9

2.1.3 ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล แบ่งออกเป็นแผนย่อย ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถใน การแข่งขัน

2.1.4 ประเด็นความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม แบ่งออกเป็นแผนย่อย ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยมาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหา เฉพาะกลุ่ม เพื่อมุ่งตอบ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคม

2.1.5 ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้องได้แก่ แผนย่อย การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เพื่อมุ่งตอบยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

2.1.6 ประเด็นความมั่นคง จะประกอบไปด้วยแผนย่อยการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และแผนย่อยการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อม เผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยไซเบอร์ และภัยคุกคามทางเทคโนโลยี

2.2 แผนปฏิรูปประเทศ โดยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องสนองต่อแนวทาง การปฏิรูปประเทศในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และ ด้านการศึกษา

2.2.1 แผนปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องดำเนินการในส่วนของการบริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิต ประชาชน การพัฒนาระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกัน เพื่อก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างภาครัฐให้มีขนาดเล็กลงและกะทัดรัด ปรับตัวได้เร็วและระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง การจัดกำลังคนภาครัฐมีขนาด ที่เหมาะสมและมีสมรรถนะสูงพร้อมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

2.2.2 แผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย และ เพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี Big Data

2.2.3 แผนปฏิรูปทางด้านสังคม ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องดำเนินการสนับสนุนให้ องค์กรปกครองท้องถิ่น มีหน้าที่ในการเก็บรักษาและพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศ ด้านสังคม และมีการปรับปรุงข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างประสิทธิภาพใน การจัดสรรทรัพยากร 10

2.2.4 แผนปฏิรูปการศึกษา ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องดำเนินการสนับสนุน ให้ภาคการศึกษาพัฒนาในส่วนของการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา

2.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะเวลา 5 ปี ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลสามารถ ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกัน การทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

2.3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติ มิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะมี การดำเนินการในส่วนของการปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และ คุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า รวมทั้งมีการเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะ ให้ได้มาตรฐานสากล และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

2.3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ซึ่งการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัลจะสนับสนุนในส่วนของการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้าง มูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

2.3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ซึ่ง การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะสนับสนุนแนวทางในการดำเนินงานในส่วน ของการกระจายการให้บริการภาครัฐทั้ง ด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการ ที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

2.3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลสนับสนุนแนวทางในการดำเนินงานในเรื่องของการยกระดับคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3.6 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู้ความมั่งคั่งและยั่งยืน โดยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลมุ่งที่จะให้ประเทศไทยมีความ 11 พร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและ ภัยคุกคามอื่นๆ โดยเฉพาะภัยคุกคามทางไซเบอร์ และความปลอดภัยระบบดิจิทัลภาครัฐ

3. นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 3 ได้แก่ แผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่เป็น แผนที่ ออกแบบมาเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

3.1 แผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และยุทธศาสตร์ ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

3.1.1 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ซึ่งจะต้องมี การดำเนินงานในส่วนของการจัดให้มีบริการอัจฉริยะ (Smart Service) ที่ขับเคลื่อน โดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (Citizen Driven) การปรับเปลี่ยน การทำงานภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล การสนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (Open Data) และให้ประชาชน มีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของภาครัฐ (Open Government) นำไปสู่การเป็น ดิจิทัลไทยแลนด์ การพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐานภาครัฐ (Government Service Platform)

3.1.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งจะต้อง มีการดำเนินงานในส่วนของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิรูปการทำธุรกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่า การเร่งรัดการสร้าง ธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Startup) เพื่อให้เป็นฟันเฟืองสำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในอนาคต

3.1.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่ง จะต้องมีการดำเนินการสร้างโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึงและ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล การ

สร้างสื่อ คลังสื่อ และแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ประชาชนเข้าถึงได้อย่างสะดวก การเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และได้รับบริการการศึกษา และการเพิ่มโอกาสการได้รับบริการ ทางการแพทย์และสุขภาพที่ทันสมัยอย่างทั่วถึง 12

3.1.4 ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการในส่วนของการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ บุคลากรในตลาดแรงงาน ทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชน ทุกสาขาอาชีพ การส่งเสริม การพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคต และการพัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1.5 ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งจะต้องมี การดำเนินการในส่วนของการจัดให้มีระบบนิเวศที่เหมาะสมต่อการดำเนินธุรกิจและ การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยสร้างความมั่นคงปลอดภัยในการใช้งาน เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยการกำหนดมาตรฐาน กฎ ระเบียบ และกติกา ให้มีความ ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ เศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัลให้มีความทันสมัย และการสร้างความเชื่อมั่นในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลและการทำธุรกรรมออนไลน์

1. การสนับสนุนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. การสนับสนุนการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคมและสุขภาพ
3. การสนับสนุนการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
4. การสนับสนุนการพัฒนาทางการศึกษา
5. การสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้
6. การสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา
7. การสนับสนุนการจัดการภัยพิบัติ
8. การสนับสนุนการพัฒนาด้านระบบจัดเก็บภาษี และทรัพย์สิน

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

เมื่อเทศบาลนครขอนแก่นได้จัดทำแผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัล โครงการต่างๆ และได้ตรวจสอบความเป็นไปได้จนแน่ใจ ต้องนำแผนเสนอผู้มีอำนาจ ตามลำดับเพื่อขออนุมัติงบประมาณดำเนินการตามแผน และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วก็จะนำไปปฏิบัติ การปฏิบัติตามแผนนี้จัดเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดของการวางแผน เพราะว่าแผนเป็นเพียงข้อมูลที่มีอยู่ ในเอกสาร ถ้าไม่มีการปฏิบัติก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรในการปฏิบัติตามแผนจะเริ่มตั้งแต่การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีการดำเนินการตามโครงการที่มีในแผนปฏิบัติการประจำปีตามลำดับของโครงการก่อนหลัง

กำหนดระยะเวลาของการปฏิบัติงานตามแผน เมื่อได้ศึกษางานและคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานแล้ว ผู้วางแผนงานจะสามารถคาดคะเนได้ว่างานชิ้นหนึ่ง ๆ ควรใช้กำลังคนปฏิบัติงานกี่คนและแผนงาน

ดังกล่าวจะใช้ เวลาเท่าใดในแต่ละแผนและควรใช้เวลาเท่าใดตลอดแผนงาน เพื่อให้การอ่านแผนงานง่ายยิ่งขึ้น ควรจัดทำเป็นตาราง แสดงเวลาที่ใช้ปฏิบัติงานแต่ละอย่างตลอดเวลา

การนำแผนไปปฏิบัติเป็นการบ่งบอกถึงการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ฉะนั้นเพื่อให้การปฏิบัติตาม แผนและวัตถุประสงค์การดำเนินงานที่ดี คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงการประหยัดและให้ผลประโยชน์ที่เหมาะสม โดยใช้ทรัพยากรคน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับจัดสรรเพื่อการดำเนินงานอย่างแท้จริง การปฏิบัติตามแผนจะเป็นการลงมือปฏิบัติตามโครงการที่มีการมอบหมายงาน การจัดสรร ทรัพยากร การประสานงาน การควบคุม การปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย

การลงมือปฏิบัติตามแผนมีขั้นตอนการปฏิบัติสำคัญดังนี้

1. ปฏิบัติตามแผนรับแผนที่ได้อนุมัติแล้วเพื่อการดำเนินการ
2. ผู้ปฏิบัติตามแผนจะต้องทำความเข้าใจส่วนประกอบต่าง ๆ ทางเทคนิคของแผน
3. การทำความเข้าใจส่วนต่าง ๆ ของแผนโดยเน้นถึงปัจจัยที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการเฉพาะด้านหรือเทคนิค แต่มุ่งเน้นไปทางด้านมนุษย์สัมพันธ์และปฏิกริยาของผู้ปฏิบัติที่มีต่อแผน

4. การกำหนดบทบาทของผู้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ
5. การจัดเตรียมบุคคลผู้ปฏิบัติตามแผนและการกำหนดมอบหมายความรับผิดชอบ
6. การเตรียมแผนดำเนินการหรือแผนปฏิบัติงาน
7. การดำเนินการตามแผน ตามกระบวนการทุกขั้นตอนที่กล่าวมาจะเป็นการเตรียมงานล่วงหน้าเพื่อดำเนินการตามแผนจึงมีลักษณะงานของการวางแผนปะปนอยู่ด้วย

8. การแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานทราบถึงโครงการ
9. การแปลความหมายของแผนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบ
10. การชี้แจงให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมงาน
11. การรวบรวมข้อมูลและตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าของแผน
12. การตรวจสอบและประเมินข้อมูลและตัวเลข
13. การปรับปรุงแผนให้เหมาะสม

14. การรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนตั้งแต่ต้นจนถึงการสิ้นสุดของแผนปฏิบัติการ

ความสำเร็จของการนำแผนสู่การปฏิบัติมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 14.1 ความชัดเจนในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน
- 14.2 การกำหนดและมอบหมายภารกิจความรับผิดชอบในโครงสร้างบริหารแผน มีความชัดเจน
- 14.3 มีระบบการก ับตรวจสอบและประเมินผลภายในองค์กร และมีการเสริมแรงผู้ปฏิบัติในเชิงสร้างสรรค์
- 14.4 สมรรถนะองค์กรที่นำแผนสู่การปฏิบัติมีความเข้มแข็งทั้งศักยภาพ ความสามารถ และความพร้อม

14.5 มีการสนับสนุนและมีความผูกพันของฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติทางด้าน การเมือง งบประมาณ และวิชาการ

วิธีการดำเนินงาน

1. การวางแผนงานของเทศบาลนครขอนแก่น ใช้การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร พนักงาน มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานภายใต้แต่ละมาตรฐานสำหรับตัดสินระดับความสำเร็จ มีการวางแผน แบบกิจกรรม โครงการ เพื่อนำสู่การปฏิบัติโดยผู้เกี่ยวข้องของผู้เสนอแผนปฏิบัติการ ตลอดจนระบบการกำกับ ติดตาม

2. การนำแผนสู่การปฏิบัติ กำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน และดำเนินการตามแผน มีกลไกการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ จากผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นระยะสั้นๆ ตามตารางที่กำหนด และมีการรายงานผล ความก้าวหน้าทั้งที่ เป็นลายลักษณ์อักษร

3. การตรวจสอบติดตาม มีการวางระบบประเมินตนเอง โรงเรียนได้ตั้งคณะกรรมการควบคุม กำกับ นิเทศและประเมินการดำเนินงานและรายงานผลต่อผู้บริหารและที่ประชุม

4. การพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงาน มีการนำผลการประเมินมาจัดทำเป็นรายงานผล เผยแพร่ ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเป็นลายลักษณ์อักษรและการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดเกี่ยวกับการวางแผน พัฒนา ต่อไป หากมีผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดทำ แผนพัฒนาปรับปรุง โดยมีการกำหนดยุทธวิธีแผนปฏิบัติการระยะเวลาดำเนินงานทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน และวิธีการ ติดตามประเมินผลแผนพัฒนาปรับปรุงดังกล่าว

บทที่ 2

ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์ปัจจุบันอาจเรียกได้ว่ากำลังก้าวเข้าสู่โลกแห่งดิจิทัล โดยเฉพาะวิถีชีวิตในสังคมมีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลดังกล่าวมีผลกระทบต่อการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาหรือ Covid-19 ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงเกือบทุกประเทศทั่วโลกในปี ค.ศ. 2020 นี้เป็นการตอกย้ำและเร่งเร้าให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คน รวมถึงหน่วยงานและองค์กรต่างๆ

ดังนั้นท่ามกลางกระแสของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้รัฐบาลไทยได้มีความตระหนักถึงกระแสของการขับเคลื่อน (Driving Force) ที่จะต้องนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ภาครัฐส่วนกลางได้นำนโยบายเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกรอบแนวในการดำเนินงาน ทำให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐเริ่มเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานมากขึ้น ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เริ่มนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการทำงานมีให้เห็นในรูปแบบของระบบการทำงานต่าง ๆ ยกตัวอย่าง เช่น การให้บริการอินเทอร์เน็ตที่สำนักงานมีอัตราการใช้งาน 97.4%, การทำงานระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-LAAS) มีอัตราการใช้งาน 92.1%, การใช้สื่อสังคมออนไลน์ Line และ Facebook มีอัตราการใช้งาน 86.8% และระบบฐานข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (INFO) มีอัตราการใช้งาน 76.3% (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2564) นอกจากนี้ยังมีระบบเทคโนโลยีอื่นๆ เข้ามาร่วมในการปฏิบัติงานอีกหลายระบบ ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลได้กำหนดแนวทางสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศ และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวนี้ จึงได้มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาในระยะกลาง และระยะสั้น ได้แก่ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ 20 ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นอกจากนี้ จากการที่กระแสทางเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลมีแนวโน้มที่จะพัฒนา และเติบโตมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการจัดทำแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าว และการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ในทางปฏิบัติเพื่อให้การปรับเปลี่ยนหน่วยงานภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2562 เพื่อขับเคลื่อนประเทศให้เกิดการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และยกระดับการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐให้อยู่ในระบบดิจิทัลอันจะนำไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีระบบการทำงานและข้อมูลเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานอย่างมั่นคงปลอดภัย มีประสิทธิภาพรวดเร็ว เปิดเผยและโปร่งใส รวมทั้งประชาชนได้รับความสะดวกในการรับบริการและสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาดิจิทัล

จึงมีส่วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง 3 ระดับ ไม่ว่าจะเป็นแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580) ฯลฯ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแผนระดับชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่ได้กำหนดแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการเพื่อร่วมกันบรรลุ “การพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ภายในปี ค.ศ. 2030 ซึ่งมีความสอดคล้องเชื่อมโยง สำคัญสรุปได้ดังนี้คือ

1. นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 1 ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

เป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาดิจิทัล ใน 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งการพัฒนาธรรมาภิบาลดิจิทัลสามารถที่จะดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการให้บริการที่ยืดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การบริหารงานแบบบูรณาการ การปรับปรุงขนาดของภาครัฐให้เล็กลงเหมาะสมกับภารกิจ รวมไปถึงการพัฒนาภาครัฐให้มีความทันสมัย มีบุคลากรที่เป็นคนดีและมีความสามารถ และภาครัฐจะต้องมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน เพื่อมุ่งสู่ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

1.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีแนวทางของการพัฒนาธรรมาภิบาลดิจิทัลที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

1.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีแนวทางในการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และการเสริมสร้างพลังทางสังคม เพื่อมุ่งสู่ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

1.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีแนวทางในการสนับสนุนการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

1.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ สำหรับประเด็นของความปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security) และการป้องกันภัยคุกคามทางเทคโนโลยีที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคต

ภาพที่ 1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

2. นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 2 ประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 ที่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลมีความเกี่ยวข้อง 5 ประเด็นจาก 23 ประเด็น แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) จำนวน 4 ด้านจาก 13 ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) มีความเกี่ยวข้องจำนวน 5 ยุทธศาสตร์จากทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้คือ

2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน ” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม 23 ฉบับ ประกอบด้วย ความมั่นคง การต่างประเทศ การเกษตร อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การท่องเที่ยว พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การพัฒนาการเรียนรู้การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ศักยภาพการกีฬาพลังทางสังคม เศรษฐกิจฐานราก ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม การเติบโตอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม โดยทั้งหมดเป็นการกำหนดประเด็นในลักษณะที่มีความบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง และประเด็นการพัฒนาจะไม่มีซ้ำซ้อนกันระหว่างแผนแม่บทฯ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถนำแผนแม่บทฯ ไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและป้องกันการเกิดความสับสน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ ๒ ที่มีความสำคัญในการเป็นแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ และถ่ายทอดไปสู่แนวทางในการปฏิบัติในแผนระดับที่ 3 ของหน่วยงาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 โดยกำหนดองค์ประกอบของแผนตามหลักการความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ต้องมีการระบุแนวทางการพัฒนาและการดำเนินแผนงาน/โครงการต่างๆ ที่ต้องสามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับการพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลจะสามารถตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล ประเด็นความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม และประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ โดยในแต่ละประเด็นมีความเกี่ยวข้องดังนี้คือ

2.1.1 ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยในการพัฒนาบริการประชาชน แผนย่อยการปรับสมดุลภาครัฐ แผนย่อยการพัฒนากระบวนการภาครัฐ และแผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อมุ่งตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

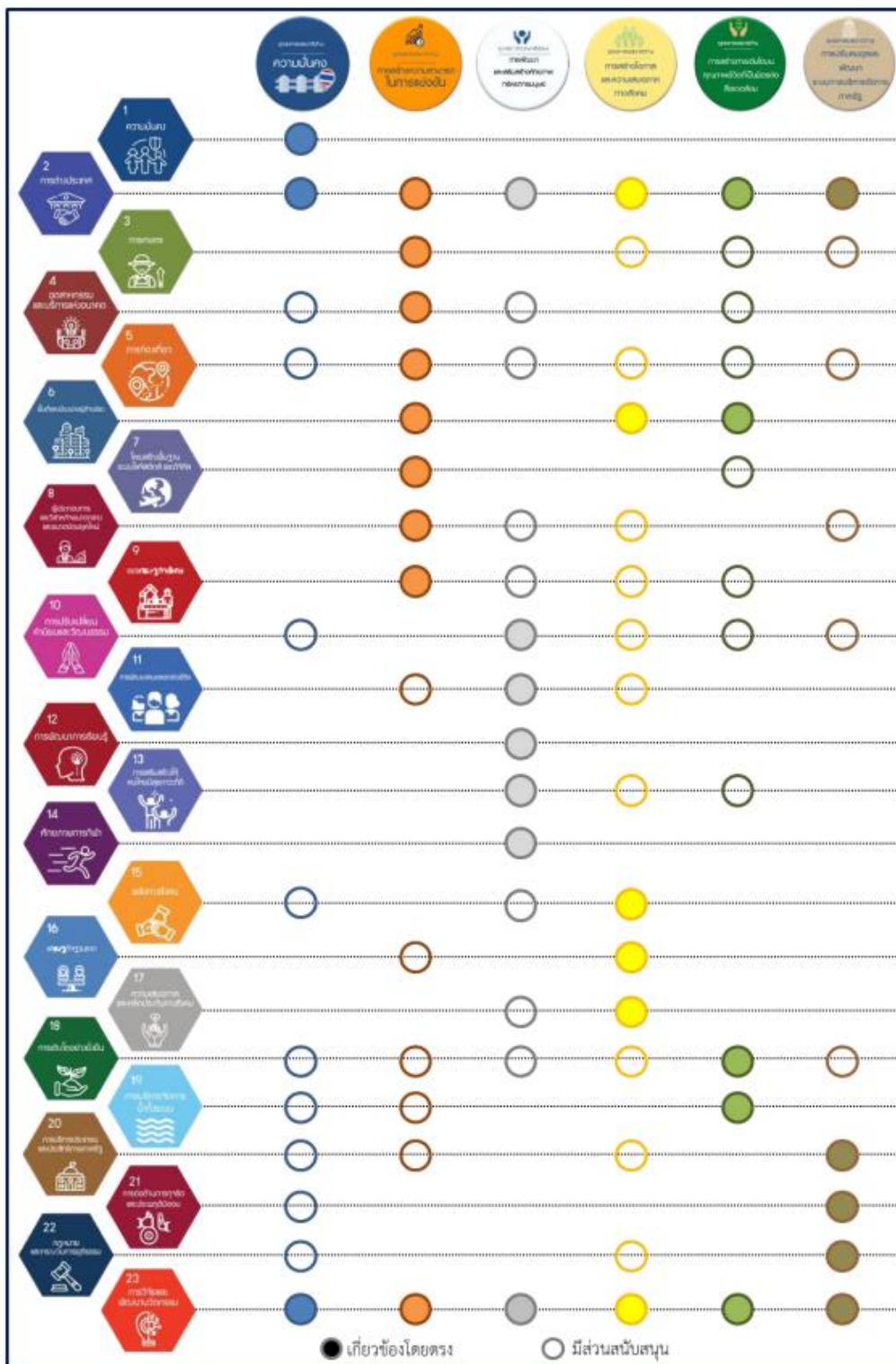
2.1.2 ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และแผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เพื่อมุ่งส่งเสริมยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2.1.3 ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2.1.4 ประเด็นความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยมาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม เพื่อมุ่งตอบยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

2.1.5 ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ แบ่งออกเป็นแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนย่อยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เพื่อมุ่งตอบยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

2.1.6 ประเด็นความมั่นคง จะประกอบไปด้วยแผนย่อยการป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง และแผนย่อยการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยไซเบอร์ และภัยคุกคามทางเทคโนโลยี

ภาพที่ 2 ความสอดคล้องของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580
กับการตอบเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

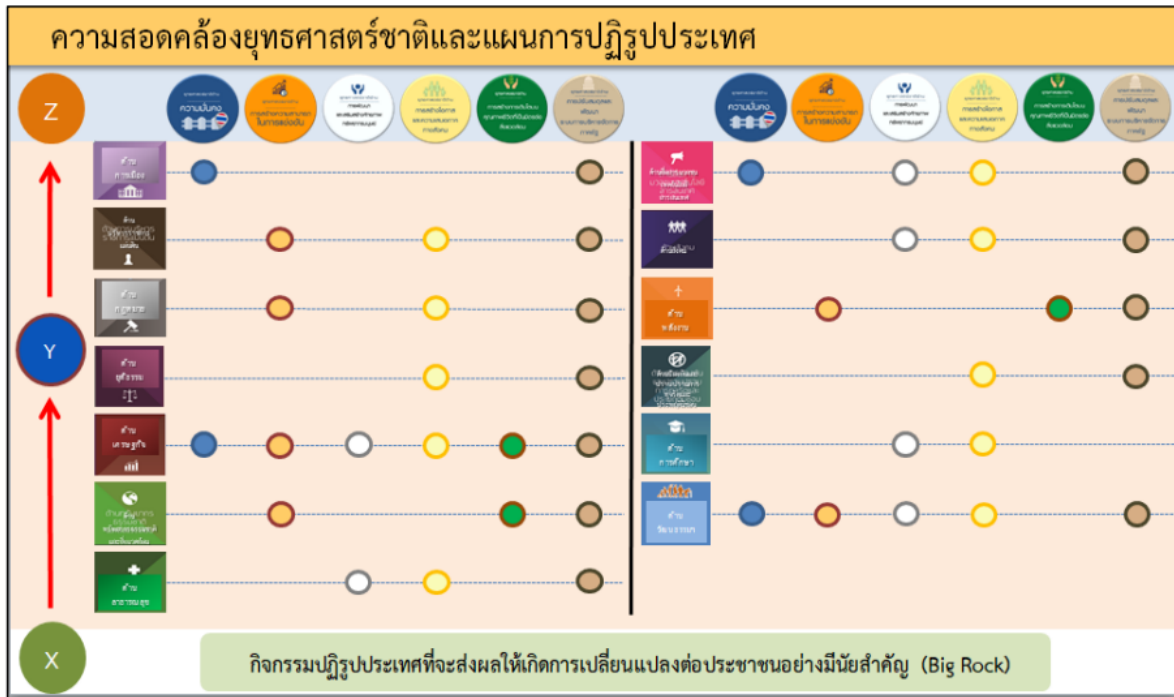
2.2 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) เป็นแผนระดับที่ 2 ตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2560 โดยต้องส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งทุกหน่วยงานต้องดำเนินการตามกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) นำไปสู่การปฏิบัติตามหลักความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship: XYZ) เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติของแต่ละช่วงเวลา 5 ปี โดยแผนการปฏิรูปประเทศ ฉบับปรับปรุงจะดำเนินการคู่ขนานไปกับเล่มแผนการปฏิรูปประเทศฉบับเดิมที่ ประกาศใช้เมื่อเดือนเมษายน 2561 ที่เป็นกิจกรรมในลักษณะภารกิจปกติของหน่วยงาน โดยแผนการปฏิรูปประเทศทั้ง 13 ด้านมีความสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบไปด้วย ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องสนองต่อแนวทางการปฏิรูปประเทศในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการศึกษา สาระสำคัญดังนี้คือ

2.2.1 แผนปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จะต้องดำเนินการในส่วนของการบริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิตประชาชน การพัฒนาระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกันเพื่อก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างภาครัฐให้มีขนาดเล็กและกะทัดรัด ปรับตัวได้เร็วและระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง การจัดทำกำลังคนภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมและมีสมรรถนะสูงพร้อมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

2.2.2 แผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย และเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี Big Data

2.2.3 แผนปฏิรูปทางด้านสังคม ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องดำเนินการสนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่น มีหน้าที่ในการเก็บรักษาและพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศด้านสังคม และมีการปรับปรุงข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร

2.2.4 แผนปฏิรูปการศึกษา ซึ่งการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะต้องดำเนินการสนับสนุนให้ภาคการศึกษาพัฒนาในส่วนของการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา

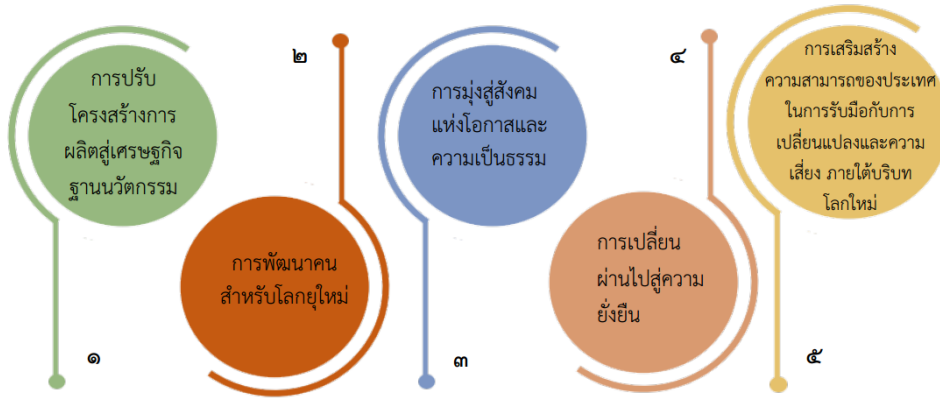
ภาพที่ 3 ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

ภาพที่ 4 การบูรณาการแผนการปฏิรูปประเทศ

2.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) เป็นแผนพัฒนาฯ ฉบับแรกที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และจะมีผลในการใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิบัติการในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักนำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายในมิติต่างๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นรูปธรรม การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายแห่งรัฐ รวมถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและโลกนอกจากจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของมิติการพัฒนาด้านต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยแผนที่มีจุดเน้นชัดเจนจะช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศได้รับการสนับสนุนทุกภาคส่วนบนเป้าหมายร่วมที่ชัดเจน และยังเอื้อประโยชน์ต่อการติดตามตรวจสอบและประเมินผลความสำเร็จของแผนเพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการและวิธีการดำเนินงานให้บรรลุผลลัพธ์ที่มุ่งหวังได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี (2) แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงอันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน 3 ระดับ คือ การพร้อมรับ การปรับตัว และการเปลี่ยนแปลง เพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (3) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม (4) โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลการกระทบที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดเป้าหมายหลัก 5 ประการ

โดยภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570

ภาพที่ 5 หมุดหมายหลักในการพัฒนาประเทศ

ซึ่งการพัฒนาที่รัฐบาลดิจิทัลสามารถดำเนินการสนับสนุนภายใต้แผนกลยุทธ์รายหมุดหมายที่สำคัญ ดังนี้คือ

หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.1 พัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ โดยสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐมีการนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม อาทิ การใช้ระบบออนไลน์สำหรับกระบวนการเอกสาร การชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ การจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐในคลาวด์ การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประชาชนกับภาครัฐ รวมทั้งการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐโดยสมบูรณ์

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.3 พัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมการสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาในมิติต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาแพลตฟอร์มซื้อขายพลังงาน การพัฒนาตลาดคาร์บอน การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ การให้บริการการแพทย์ทางไกล การจัดการศึกษาออนไลน์

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.4 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำรงชีพ อาทิ การเรียนรู้บนแพลตฟอร์มดิจิทัล การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์รวมทั้งการรู้เท่าทันถึงภัยที่มาพร้อมกับสื่อสมัยใหม่ และทักษะพื้นฐานที่จะไม่ตกเป็นเหยื่อของชาวลวง

หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง และกลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.1 สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ โดยส่งเสริมการพัฒนาเมืองด้วยรูปแบบต่าง ๆ อาทิ กฎบัตรการพัฒนาเมือง บริษัทพัฒนาเมือง ด้วยการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมในการยกระดับกลไกขับเคลื่อนกฎบัตรการพัฒนาเมืองให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การถอดบทเรียนจากพื้นที่ซึ่งประสบความสำเร็จ อาทิ ขอนแก่นโมเดล ซึ่งสามารถดึงดูดการลงทุน พร้อมกับการจ้างงานในพื้นที่ให้เป็นต้นแบบสำหรับขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ เสริมสร้างบทบาทของวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาพื้นที่และเมือง การพัฒนาธุรกิจใหม่ การสร้างงานสร้างอาชีพ โดยมีมาตรการรองรับความเสี่ยงทางธุรกิจและการเงินในช่วงเริ่มต้นพร้อมกับถ่ายทอดทักษะและองค์ความรู้ให้ชุมชนสามารถดำเนินการต่อไปด้วยตนเอง อาทิ วิสาหกิจสุขภาพเพื่อสังคมซึ่งมุ่งเน้นเกษตรในเมือง และช่วยสร้างเมืองให้เป็นเขตอาหารปลอดภัย ขยายเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อสังคมในพื้นที่และเมือง เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน แก้ไขกฎระเบียบภาครัฐให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ได้แก่ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมส่งเสริมให้เมืองที่มีพื้นที่ต่อเนื่องกันเชิงนิเวศร่วมวางแผนพัฒนาและดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.2 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชน โดยปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีการพัฒนา สนับสนุนการเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมือง ส่งเสริมการศึกษา วิจัยนวัตกรรม การรวบรวมและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศที่เข้าถึงได้โดยสาธารณะ เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง เช่น ระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลเมือง ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงบประมาณโครงการพัฒนาระดับพื้นที่ และการพัฒนาทักษะดิจิทัล เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.3 ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติรวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่คำนึงถึงคุณค่าดั้งเดิมของชุมชนตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ด้วยความร่วมมือจากภาคเอกชน ประชาชน และประชาสังคมในพื้นที่ ในการประเมินความพร้อมด้านดิจิทัลของเมืองและเสริมสร้างความสามารถเมืองที่มีศักยภาพให้พร้อมยกระดับเป็นเมืองอัจฉริยะ ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลที่เหมาะสม ออกแบบกลไกภาคประชาชนเพื่อร่วมวางแผนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการเมืองอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 4.1 เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามแผนผังภูมิวิเทศ ใช้ระบบข้อมูลและตัวชี้วัดในการประเมินความยั่งยืนของเมืองและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีในพื้นที่ทุกชั้นตอน ทั้งนี้ พื้นที่และเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืนจะให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดการสร้างของเสียและมลพิษทุกรูปแบบ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม ความปลอดภัยในเมือง และการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติทุกรูปแบบ ผลักดันให้พื้นที่และเมืองจัดทำแผนการลงทุนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองที่จัดทำโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน อาทิ แผนพัฒนาเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน กฎบัตรการพัฒนาเมือง เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการลงทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจของเมืองในพื้นที่เฉพาะหรือย่านที่มีเศรษฐกิจมูลค่าสูง และแผนการลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะในเมืองให้เชื่อมต่อและรองรับการสัญจรของประชาชนทุกกลุ่ม เป็นต้น สนับสนุนการศึกษาวิจัยเรื่องเครื่องมือและอำนาจของท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง ให้สามารถรับมือกับความท้าทายของโลกยุคใหม่ที่มีความผันผวนไม่แน่นอน มีความสลับซับซ้อนและคลุมเครือ สร้างพื้นที่เรียนรู้ของเมืองสำหรับบ่มเพาะนวัตกรรมในการบริหารจัดการพื้นที่และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การจัดทำแซนด์บ็อกซ์ เพื่อทดสอบแนวทางดำเนินงานใหม่ ๆ อาทิ การเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล การสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักของท้องถิ่นด้านสุขอนามัย ระบบผลิตอาหาร และพฤติกรรมกรบริโภคที่เสริมสร้างสุขภาพผ่านเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อพร้อมรับมือกับภัยพิบัติจากโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่ เป็นต้น

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ 5.1 พัฒนาระบบข้อมูลรายบุคคล ที่ครอบคลุมประชากรจากครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นทุกคน ให้เป็นปัจจุบัน และเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการลดความยากจนข้ามรุ่นและการบูรณาการความคุ้มครองทางสังคม พร้อมทั้งวางรากฐานให้ข้อมูลชุดนี้เป็นข้อมูลตัวอย่างซ้ำในระยะยาวของประเทศที่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

กลยุทธ์ย่อยที่ 5.2 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล ในการออกแบบนโยบาย/มาตรการ และการติดตามประเมินผล เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนข้ามรุ่นเป้าหมาย จัดสวัสดิการทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและภาควิชาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.1 ยกเลิกภารกิจการให้บริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทน โดยยกเลิกภารกิจการให้บริการของภาครัฐที่มีต้นทุนสูง เมื่อเทียบกับเอกชน หรือไม่มีความจำเป็นที่ภาครัฐ ต้องดำเนินการ โดยพัฒนากลไกและสร้างแรงจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน วิสาหกิจเพื่อสังคม องค์กรนอกภาครัฐ และภาคีการพัฒนาอื่น ๆ เข้ามาดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ ในลักษณะนวัตกรรมการให้บริการในการตอบสนองความต้องการของประชาชนและการพัฒนาประเทศ ที่มีการร่วมรับผลประโยชน์และความเสี่ยงในการดำเนินการ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.2 ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ โดยปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของภาครัฐจากการควบคุมมาเป็นการกำกับดูแลหรือเพิ่มความสะดวกรวดเร็ว โดยเฉพาะขั้นตอนการอนุมัติ อนุญาตต่างๆ พร้อมทั้งปรับกระบวนการทำงานภาครัฐโดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและให้มีการเชื่อมโยงการให้บริการระหว่างหน่วยงานให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการ โดยกำหนดเป้าหมายการบริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จในทุกบริการที่ภาครัฐยังต้องดำเนินการให้เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่ระดับนโยบาย แผนงบประมาณ กำลังคน และการติดตามประเมินผล ให้เป็นเอกภาพและมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.1 เร่งทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยปรับบทบาทและภารกิจใหม่ให้รองรับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ในอนาคต ส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างภาครัฐ อัตรากำลัง งบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการบริหารของส่วนราชการและจังหวัด และแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจของส่วนราชการและการบูรณาการ การ

ทำงานร่วมกันของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพพร้อมรับ ภารกิจ จากส่วนกลางไปดำเนินการได้ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดกลไกที่สามารถให้หน่วยงานของรัฐสามารถ ปรับเปลี่ยน การทำงานหรือสร้างนวัตกรรมโดยไม่ติดอยู่ภายใต้กรอบเงื่อนไขของระเบียบเดิมโดยเร็ว เป็นอันดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.2 สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยเปิดเผยข้อมูลผ่านเทคโนโลยี ต่างๆ ให้ประชาชน องค์กร เครือข่าย และภาคีการพัฒนาต่างๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสาร ระหว่างกันที่หลากหลาย มีการบูรณาการการบริหารจัดการและนำไปประกอบการตัดสินใจของหน่วยงาน ของ รัฐในการแก้ปัญหาและการพัฒนาร่วมกัน เพื่อลดการทุจริตคอร์รัปชัน

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ 3.1 ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล โดยจัดทำข้อมูลสำหรับการ บริหาร จัดการทรัพยากรของประเทศทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และข้อมูลอื่นของหน่วยงานของ รัฐทั้งหมด อย่างบูรณาการให้เป็นดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ถูกต้อง ปลอดภัย พร้อมใช้งาน มีการจัดเก็บที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่เป็นภาระกับผู้ให้ข้อมูล มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการ วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบท การพัฒนาได้อย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อสาธารณะในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในการ พัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เร่งพัฒนาระบบที่บูรณาการข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ ในภาพรวม ที่สำคัญต่อการตัดสินใจในเชิงนโยบายให้แล้วเสร็จเป็นลำดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ 3.2 ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล โดยออกแบบกระบวนการ ทำงานใหม่ ยกเลิกการใช้เอกสารและขั้นตอนการทำงานที่หมดความจำเป็นหรือมีความจำเป็นน้อย นำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตลอดกระบวนการทำงาน ตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน และการติดตาม ประเมินผล โดยเฉพาะการให้บริการประชาชนและผู้ประกอบการให้มีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว มี ช่องทาง และรูปแบบการให้บริการที่หลากหลายที่สอดคล้องกับการทำงานแบบดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มี ทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการ พัฒนา ประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ 4.1 ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษา ผู้มี ศักยภาพมาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแผนกลยุทธ์องค์กร และกลยุทธ์ การบริหารทรัพยากรบุคคลที่สามารถดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง โดยจะต้อง ทบถวนแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจเพื่อให้ภาครัฐมีขนาดและต้นทุนที่เหมาะสม ตลอดจนปรับเปลี่ยน ตำแหน่งงานที่สามารถถ่ายโอนภารกิจมาเป็นตำแหน่งงานหลักที่มีความจำเป็น ต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้ง ปรับปรุงรูปแบบการจ้างงานภาครัฐให้หลากหลาย ยืดหยุ่น ครอบคลุม การจ้างงานในรูปแบบสัญญา หรือ

รูปแบบการทำงานไม่ตลอดชีพมากขึ้น และลดการจ้างงานแบบตลอดชีพ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อบริบท และเงื่อนไขการจ้างงานในปัจจุบันและดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงานในภาครัฐเพื่อผลักดันภารกิจได้อย่างทันการณ์และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญ กับการสร้างพื้นที่นวัตกรรม รูปแบบการจ้างงานเพื่อให้การขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นรูปธรรม และเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัลแบบองค์รวม ตลอดจนพัฒนาทัศนคติ จริยธรรม องค์กรความรู้ และทักษะ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินผลบุคลากร ภาครัฐที่สามารถส่งเสริมและสะท้อนศักยภาพในการร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายของประเทศอย่างเป็นระบบ ทั้งในระดับองค์กร ระดับทีม และระดับบุคคล ตลอดจนระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ที่สามารถยกระดับการใช้ทรัพยากรบุคคลทุกคนให้เกิดความคุ้มค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ 4.2 ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยภาครัฐต้องให้ความสำคัญ กับการบังคับใช้กฎหมายที่จริงจัง การปรับเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้อำนวยการความสะดวกแก่ภาคเอกชน และประชาชนในการพัฒนา และปฏิรูปกฎหมายให้มีเป้าหมายที่วัดได้ในการสร้างความอยู่ดีมีสุขของคนไทย และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ เพื่อให้เกิดกระบวนการ ทำงานที่รวดเร็ว เป็นธรรมต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งกำหนดให้มีหน่วยงานกลาง ดำเนินการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัย ยกเลิกกฎหมาย ที่หมดความจำเป็น ชำช้อน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและการปรับตัวให้ทันการณ์ของภาครัฐ โดยเฉพาะกฎหมายที่ขัดกับการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัลในทุกระดับและกฎหมายที่เกี่ยวกับการตรวจสอบ การดำเนินการของภาครัฐที่ต้องมุ่งเป้าร่วมกัน ในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีการพัฒนาและบูรณาการ ฐานข้อมูลกลางด้านกฎหมายของประเทศที่มีความปลอดภัยสูง สะดวก เข้าถึงได้ง่าย จำแนกประเภท ตามการใช้งานของผู้ใช้บริการ

นอกจากนี้จะพบว่า การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อส่งเสริมทุนทางสถาบันของประเทศไทยในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงอยู่ที่การยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ โดยเร่งปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมมีการเชื่อมโยงจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นได้อย่างมีบูรณาการ และมีธรรมาภิบาล เพื่อรักษาเสถียรภาพทางสังคมและฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐ เป็นการเสริมสร้างทุนทางสถาบันของประเทศ ซึ่งการปฏิรูปภาครัฐเป็นประเด็นท้าทายที่สำคัญของไทยมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่คนในสังคมส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ภาครัฐจึงต้องเร่งพัฒนากลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลและกระบวนการมีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายสาธารณะและการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐ ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภาครัฐต้องทบทวนบทบาทและกระบวนการทำงาน เน้นการพัฒนาสมรรถนะให้ยืดหยุ่นคล่องตัว เชื่อมโยงและเปิดกว้าง ควบคู่กับการพัฒนาข้อมูลและบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจ สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัด เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเท่าทันต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนและทุกภาคส่วน ซึ่งต้องมีการปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล รวมถึงยกเลิกรัฐธรรมนูญที่ล้าสมัยหมดความจำเป็น พร้อมกับการพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และตอบโจทย์ประชาชน สามารถเป็นปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศได้อย่างแท้จริง

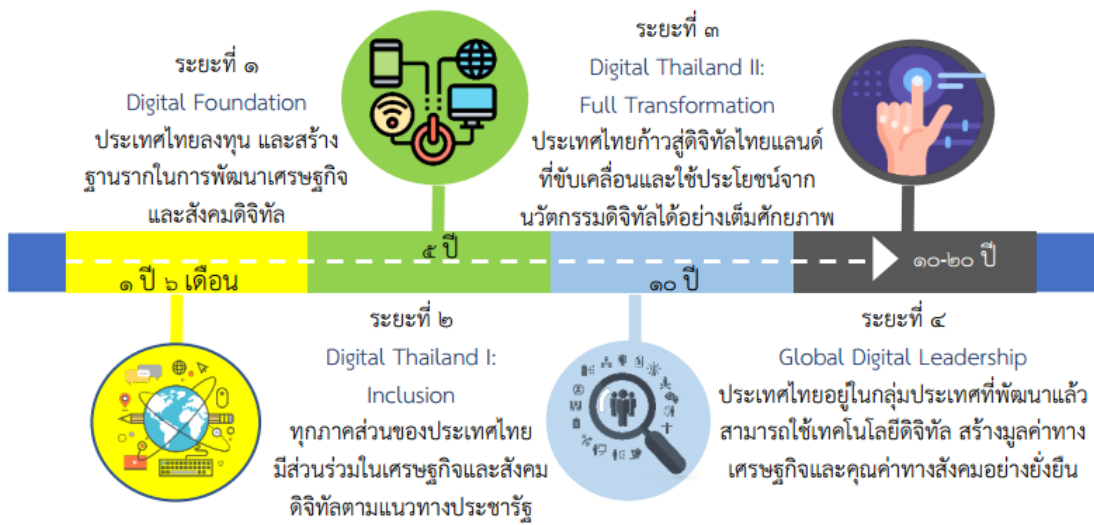

ภาพที่ 6 ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

3. นโยบายและแผนระดับชาติระดับที่ 3 ได้แก่ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนา ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 โดยมีสาระสำคัญดังนี้คือ

3.1 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดว่า “เพื่อให้ การพัฒนาดิจิทัลเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นส่วนรวม ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำ มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขึ้นตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การประกาศใช้และการแก้ไขปรับปรุงนโยบายและแผนระดับชาติว่า ด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ทำเป็นประกาศพระบรมราชโองการและประกาศในราชกิจจา นุเบกษา” ดังนั้นนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะเป็นแผน แม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ที่ กำหนดทิศทาง การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยมีวิสัยทัศน์สำคัญ คือ ประเทศไทยต้องพัฒนา ตนเองเข้าสู่การเป็น “ดิจิทัลไทยแลนด์” (Digital Thailand) หมายถึง หมายถึง ประเทศไทยที่สามารถ สร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทักษะมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะมีเป้าหมายในภาพรวม 4 ประการ ดังต่อไปนี้คือ (1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ (2) สร้างโอกาสทางสังคม อย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (3) เตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ในยุคดิจิทัล (4) ปฏิรูปกระบวนการทัศน์การทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

อย่างไรก็ตามการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนา ระยะยาวอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับการจัดทายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีแต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วดังนั้น นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ฉบับนี้ จึงกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัล เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายใน 4 ระยะ ดังนี้

ภาพที่ 7 ภูมิทัศน์ดิจิทัลของไทยในระยะเวลา 20 ปี

ภาพที่ 8 กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา 6 ด้าน
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อให้วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลบรรลุผล นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา 6 ด้านคือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ด้วยโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่สำคัญ ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม และการแพร่ภาพกระจายเสียงที่มีความทันสมัย มีคุณภาพ ขนาดเพียงพอ ครอบคลุมทุกพื้นที่และสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ การค้า

และพาณิชย์บริการภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการใช้งานรูปแบบต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคมของประเทศ รวมทั้งเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลในอนาคต ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัย ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ซึ่งการเข้าถึงบริการจะสามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา อย่างมีคุณภาพ ด้วยอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่รองรับความต้องการ และราคาค่าบริการที่ต้องจ่ายจะต้องไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการดิจิทัลอีกต่อไป ในอนาคตโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับ ถนน ไฟฟ้า ประปา ที่สามารถรองรับการเชื่อมต่อกับทุกสรรพสิ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ พร้อมกับเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนวางรากฐานการแข่งขันเชิงธุรกิจรูปแบบใหม่ในระยะยาว ภายใต้การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล จำเป็นต้องเร่งสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ที่จะส่งผลกระทบต่อขยายฐานเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของประเทศไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต ดังนั้นจำเป็นเป็นการเร่งส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Economy Acceleration) โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล (Digital Business Ecosystem) ควบคู่กับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงธุรกิจและกระตุ้นให้ภาคเอกชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และปรับปรุงแนวทางการทำธุรกิจด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดกลางและเล็ก (SMEs) รวมถึงธุรกิจใหม่ (Startup) ในด้านเศรษฐกิจชุมชน เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยเชื่อมโยงท้องถิ่นกับตลาดโลกสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้วยการพัฒนาประเทศไทยที่ประชาชน ทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกร ผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ สามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ ของภาครัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการรวบรวมและแปลงข้อมูลองค์ความรู้ ของประเทศทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก โดยประชาชนมีความรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างสังคมดิจิทัลที่มีคุณภาพ (Digital Society) มุ่งหวัง ที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนที่เกิดจากการเข้าไม่ถึงโครงสร้างพื้นฐาน การขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล หรือการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังมีราคาแพง เกินไป และให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาด รู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิด การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ โดยสุดท้าย เมื่อโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลพร้อม และพลเมืองดิจิทัล พร้อมแล้ว เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มผ่านบริการดิจิทัลต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างมีแบบแผน และเป็นระบบจนพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลโดยสมบูรณ์โดยลักษณะของบริการภาครัฐหรือบริการสาธารณะ จะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา และในระยะต่อไป รัฐบาลสามารถหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือนเป็นองค์กรเดียว ภาครัฐจะแปรเปลี่ยนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสร้างบริการสาธารณะโดยเอกชนและประชาชน เรียกว่า บริการระหว่างกัน (Peer to Peer) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design) ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การปกครอง/การบริหารบ้านเมืองและเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นจำเป็นต้องมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานและการให้บริการภาครัฐ เพื่อให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการทำงานและขั้นตอนการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว อำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้บริการ สร้างบริการของภาครัฐที่มีธรรมาภิบาล และสามารถให้บริการ ประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลอัตโนมัติการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐที่ไม่กระทบ ต่อสิทธิส่วนบุคคลและความมั่นคงของชาติผ่านการจัดเก็บ รวบรวม และแลกเปลี่ยนอย่างมีมาตรฐาน ให้ความสำคัญกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และข้อมูลรวมไปถึงการสร้างแพลตฟอร์มการให้บริการภาครัฐ เพื่อให้ภาคเอกชนหรือนักพัฒนาสามารถนำข้อมูลและบริการของภาครัฐไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดนวัตกรรม บริการ และสร้างรายได้ให้กับระบบเศรษฐกิจต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล การสร้างและพัฒนาบุคลากรผู้ทำงานให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งที่ประกอบอาชีพในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรง และทุกสาขาอาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามระดับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างให้เกิด การจ้างงานที่มีคุณค่าสูงรองรับการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลัก ในการขับเคลื่อน ดังนั้นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาากำลังคนดิจิทัล (Digital Workforce) ขึ้นมารองรับ การทำงานในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเน้นทั้งกลุ่มคนทำงานที่จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างผลผลิตการผลิต(Productivity) ในระบบเศรษฐกิจและกลุ่มคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล อย่างไรก็ตามการเตรียมความพร้อมให้ประชาชนทั่วไป ก็เป็นอีกเรื่องที่สำคัญอย่างทัดเทียมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในแง่มาตรฐาน กฎหมาย กฎระเบียบ และกติกา ที่มีประสิทธิภาพทันสมัยและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากลที่เป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัลของประเทศ ตลอดจนการสร้าง ความมั่นคงปลอดภัย การสร้างความเชื่อมั่น และการคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน เพื่อก่อให้เกิดการอำนวยความสะดวก ลดอุปสรรค เพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ พร้อมทั้งสร้างแนวทางขับเคลื่อนอย่างบูรณาการ เพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต ดังนั้นต้องมุ่งเน้นการสร้าง ความมั่นคง

ปลอดภัย และความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรม ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับผู้ประกอบการ ผู้ทำงาน และ ผู้ใช้บริการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยขับเคลื่อนประเทศสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและเป็นบทบาทหน้าที่หลักของภาครัฐในการอำนวยความสะดวกให้กับ ทุกภาคส่วน โดยภารกิจสำคัญยิ่งยวดของยุทธศาสตร์นี้จะครอบคลุมเรื่องมาตรฐาน (Standard) การคุ้มครอง ความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy) การรักษาความมั่นคงปลอดภัย (Cyber security)

3.2 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฉบับนี้มุ่งยกระดับภาครัฐไทยสู่เป้าหมายการให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำ การเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความโปร่งใส ที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนโดยไม่ต้องร้องขอและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการเป็นภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ภายใต้วิสัยทัศน์การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย “บริการภาครัฐสะดวก โปร่งใส ทันสมัย ตอบโจทย์ประชาชน” ในการยกระดับขีดความสามารถเชิงดิจิทัลของภาครัฐไทยสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ดังวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้นั้น ต้องอยู่บนพื้นฐานของการดำเนินการ 4 ประการ ได้แก่

(1) ภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์ (Agile Government) การบูรณาการระหว่างหน่วยงานรัฐทั้งภายในกระทรวงและระหว่างกระทรวง ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานบนมาตรฐานเดียวกัน การรวบรวมบริการที่คล้ายกัน ไปจนถึงการลดขั้นตอนการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อน เพื่อให้ภาครัฐสามารถปรับตัวได้ไว ทันเวลา ผ่านการบูรณาการข้อมูลและบริการดิจิทัลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ทันทต่อเหตุการณ์และความต้องการของผู้รับบริการ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

(2) ให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ (Responsive Government) การให้บริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลภาครัฐที่ประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียมกัน ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมในการเข้าถึงบริการและสิทธิสวัสดิการ และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยเฉพาะประชาชนในกลุ่มเปราะบาง ทั้งนี้ การให้บริการดิจิทัลภาครัฐจะต้องง่าย สะดวก รวดเร็วมีคุณภาพสูง มีความน่าเชื่อถือ ยืดหยุ่น มีความมั่นคงปลอดภัยจากการคุกคามทางไซเบอร์ และยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen Centric)

(3) เพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ (Enhance Competitiveness) การยกระดับงานบริการภาครัฐให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการและภาคธุรกิจ ให้สามารถเข้าถึงบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลภาครัฐตลอดกระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบ (End-to-End Process) และเป็นแบบครบวงจร ณ จุดเดียว (One-Stop Service) รวมถึงการให้ข้อมูลที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและการแข่งขันของภาคธุรกิจของประเทศในด้านสำคัญ เช่น การเกษตร การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แรงงาน และการท่องเที่ยว เป็นต้น

(4) โปร่งใส เปิดเผยข้อมูล ประชาชนเชื่อถือและมีส่วนร่วม (Open Government & Trust) การเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะโดยที่ประชาชนไม่ต้องร้องขอ (Open by Default) และจัดสร้างช่องทางที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพสำหรับให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วม ทั้งการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ ติดตาม และตรวจสอบภาครัฐในด้านต่างๆ อาทิ นโยบายสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดิน กระบวนการยุติธรรม การจัดซื้อจัดจ้าง กระบวนการงบประมาณ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐบาล และเสริมสร้างชุมชนและสังคมที่เข้มแข็งผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation - Strong from the Bottom)

อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 -2570 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดรับกับวิสัยทัศน์ข้างต้นไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัวและขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาระบบบริการที่สะดวกและเข้าถึงง่าย ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มและอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ และยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัลมีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดขึ้นได้จริงในเชิงปฏิบัติ จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในด้านที่มุ่งเน้นสำคัญ ไว้ทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ การศึกษา สุขภาพและการแพทย์ ความเหลื่อมล้ำทางสิทธิสวัสดิการประชาชน สิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แรงงาน การยุติธรรม และการมีส่วนร่วม โปร่งใส และตรวจสอบได้ของประชาชน อีกทั้ง มุ่งส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าของสินค้าและบริการ พร้อมยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก ด้วยการนำความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมของประเทศไทย มาพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Economy) โดยเฉพาะด้านการเกษตร สุขภาพและการแพทย์และการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในปัจจุบัน พร้อมส่งต่อทรัพยากรที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนรุ่นต่อไป โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง อย่างไรก็ตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการจากทุกหน่วยงานภาครัฐที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนาและยกระดับหน่วยงานให้สอดคล้องกับทิศทางการขับเคลื่อนของประเทศ จึงไม่ใช่เป็นเพียงการพัฒนาหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หากแต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม ให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และมีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาประเทศ

ภาพที่ 9 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570

ตารางที่ 1 สรุปลักษณะสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แผน/นโยบาย	การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ความมั่นคง	การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 1						
แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ*	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 2						
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	ประเด็นการบริการประชาชน	ประเด็นความมั่นคง	ประเด็นเกษตร • ประเด็นอุตสาหกรรม	ประเด็นการพัฒนา • ประเด็นศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	ประเด็นการเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี	ประเด็นพื้นที่และเมือง • ประเด็นการนำอยู่อัจฉริยะ • ประเด็นการเติบโต

แผน/ นโยบาย	การปรับ สมดุลและ พัฒนา ระบบการ บริหาร จัดการ ภาครัฐ	ความมั่นคง	การสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	การพัฒนา และ เสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากร มนุษย์	การสร้าง โอกาสและ ความเสมอ ภาค ทางสังคม	การสร้างการ เติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
	และ ประสิทธิภาพ ภาครัฐ* • ประเด็น กฎหมายและ กระบวนการ ยุติธรรม		และบริการแห่ง อนาคต • ประเด็นการ ท่องเที่ยว • ประเด็น ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ยุคใหม่	• ประเด็นการ พัฒนา การเรียนรู้	• ประเด็น ความเสมอ ภาค และ หลักประกัน ทางสังคม	อย่างยั่งยืน
แผนการ ปฏิรูป ประเทศ (ฉบับ ปรับปรุง)	• ด้านการ บริหาร ราชการ แผ่นดิน* • ด้าน การเมือง • ด้านการ ป้องกันและ ปราบปราม การทุจริตและ ประพฤติมิ ชอบ • ด้าน สื่อสารมวลชน เทคโนโลยี สารสนเทศ • ด้าน กฎหมาย		• ด้านเศรษฐกิจ	• ด้าน วัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการ พัฒนา ทรัพยากร มนุษย์	• ด้านการ สาธารณสุข • ด้านสังคม • ด้าน การศึกษา	• ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

แผน/ นโยบาย	การปรับ สมดุลและ พัฒนา ระบบการ บริหาร จัดการ ภาครัฐ	ความมั่นคง	การสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	การพัฒนา และ เสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากร มนุษย์	การสร้าง โอกาสและ ความเสมอ ภาค ทางสังคม	การสร้างการ เติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
	• ด้าน กระบวนการ ยุติธรรม					
แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคม แห่งชาติ ฉบับ ที่ 13	• หมายเหตุที่ 13 ไทยมี ภาครัฐที่ ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ ประชาชน*		• หมายเหตุที่ 1 ไทยเป็น ประเทศชั้นนำ ด้านสินค้า เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง • หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็น จุดหมายของ การท่องเที่ยว ที่เน้นคุณภาพ และความ ยั่งยืน • หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็น ศูนย์กลาง อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะและ อุตสาหกรรม ดิจิทัลของ อาเซียน • หมายเหตุที่ 7 ไทยมี วิสาหกิจขนาด กลาง	• หมายเหตุที่ 12 ไทยมี กำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนา แห่งอนาคต	• หมายเหตุ ที่ 9 ไทยมี ความยากจน ข้ามรุ่น ลดลง และ คนไทยทุกคน มี ความ คุ้มครองทาง สังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม	

แผน/ นโยบาย	การปรับ สมดุลและ พัฒนา ระบบการ บริหาร จัดการ ภาครัฐ	ความมั่นคง	การสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	การพัฒนา และ เสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากร มนุษย์	การสร้าง โอกาสและ ความเสมอ ภาค ทางสังคม	การสร้างการ เติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
			และขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และ สามารถแข่งขัน ได้			
(ร่าง) นโยบาย และ แผน ระดับชาติ ว่าด้วยความ มั่นคง แห่งชาติ		นโยบาย และแผน ความมั่นคง ที่ 10 การป้องกัน และแก้ไข ปัญหาความ มั่นคง ทางไซ เบอร์*				
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 3						
นโยบายและ แผน ระดับชาติว่า ด้วย การพัฒนา ดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจ และสังคม	• ยุทธศาสตร์ ที่ 4 ปรับเปลี่ยน ภาครัฐ สู่การเป็น รัฐบาลดิจิทัล*	ยุทธศาสตร์ ที่ 6 สร้างความ เชื่อมั่นใน การใช้ เทคโนโลยี ดิจิทัล	• ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อน เศรษฐกิจ ด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล	• ยุทธศาสตร์ ที่ 5 พัฒนา กำลังคน ให้พร้อมเข้าสู่ ยุค เศรษฐกิจและ สังคมดิจิทัล	• ยุทธศาสตร์ ที่ 3 สร้างสังคม คุณภาพ ที่ทั่วถึงเท่า เทียม ด้วย เทคโนโลยี ดิจิทัล	
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs)						
เป้าหมาย การพัฒนา ที่ยั่งยืนแห่ง	• เป้าหมายที่ 16		เป้าหมายที่ 8 งาน	• เป้าหมาย 4 การศึกษา ที่มีคุณภาพ	• เป้าหมายที่ 1 ขจัดความ ยากจน	• เป้าหมายที่ 12 การผลิตและ การบริโภคที่ยั่งยืน

แผน/ นโยบาย	การปรับ สมดุลและ พัฒนา ระบบการ บริหาร จัดการ ภาครัฐ	ความมั่นคง	การสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	การพัฒนา และ เสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากร มนุษย์	การสร้าง โอกาสและ ความเสมอ ภาค ทางสังคม	การสร้างการ เติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
สหประชาชาติ (SDGs)	ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบัน เข้มแข็ง • เป้าหมายที่ 17 ความร่วมมือ เพื่อ การพัฒนาที่ ยั่งยืน		ที่มีคุณค่าและ การเติบโต ทางเศรษฐกิจ • เป้าหมายที่ 9 โครงสร้าง พื้นฐาน นวัตกรรมและ อุตสาหกรรม		• เป้าหมายที่ 2 ขจัด ความหิวโหย บรรลु ความมั่นคง ทางอาหาร และยกระดับ โภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรม ที่ยั่งยืน • เป้าหมายที่ 3 สุขภาพ และ ความเป็นอยู่ ที่ดี • เป้าหมาย 4 การศึกษา ที่มีคุณภาพ • เป้าหมายที่ 10 ลด ความเหลื่อม ล้ำ	(การจัดการที่ยั่งยืน และการใช้ ทรัพยากร ธรรมชาติอย่างมี ประสิทธิภาพ) • เป้าหมายที่ 13 การรับมือกับ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

หมายเหตุ : ยุทธศาสตร์/ประเด็น/แผน/หมวดหมู่ที่ระบุ * คือมีความสอดคล้องทางตรง (หลัก) กับแผนฯ

ยุทธศาสตร์/ประเด็น/แผน/หมวดหมู่ที่ไม่ระบุ * คือมีความสอดคล้องทางอ้อม (รอง) กับแผนฯ

ที่มา: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), 2565.

บทที่ 3

บริบทและข้อมูลทั่วไปของเทศบาลนครขอนแก่น

3.1 บริบททั่วไป

3.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลนครขอนแก่น

ที่ตั้งและอาณาเขตของเทศบาลนครขอนแก่น เทศบาลนครขอนแก่นมีพื้นที่ 46 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทยระหว่างเส้นรุ้งที่ 16 องศา 16.8 ลิปดา 00 ฟิลิปดาเหนือ กับเส้นแวงที่ 112 องศา 27.8 ลิปดา 00 ฟิลิปดาตะวันออก มีระยะห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 445 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

หลักเขตที่ 1 : อยู่ตรงมุมตะวันตกของเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นด้านเหนือด้านเหนือจากหลักเขตที่ 1 : เป็นเส้นเลียบบตามแนวเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านเหนือไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ 2

หลักเขตที่ 2 : ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรี – หนองคาย (เขตแดน) ฟากตะวันตกจากหลักเขตที่ 2 : เป็นเส้นตรงทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ 3

หลักเขตที่ 3 : ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรี – หนองคาย (เขตแดน) ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ 300 เมตรด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือจากหลักเขตที่ 3 : เป็นเส้นขนาน 300 เมตรกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรี – หนองคาย(เขตแดน) ทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 4

หลักเขตที่ 4 : ซึ่งตั้งอยู่เขตริมทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือฟากตะวันออกเฉียงเหนือจากหลักเขตที่ 4 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 5

หลักเขตที่ 5 : ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนกสิกรรมทุ่งสร้าง ฟากตะวันออกเฉียงเหนือจากหลักเขตที่ 5 : เป็นเส้นเลียบบตามแนวเขตกองพันทหารม้าที่ 6 ด้านทิศตะวันตกและด้านทิศใต้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 6

หลักเขตที่ 6 : ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ 5 ตามแนวเขตกองพันทหารม้าที่ 6 ระยะ 3,200 เมตรจากหลักเขตที่ 6 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 7 ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนไปบ้านโคกกลางฟากใต้ ห่างจากศูนย์กลางถนนประชาสโมสรตามแนวถนนไปบ้านโคกกลางระยะ 1,400 เมตร จากหลักเขตที่ 7

หลักเขตที่ 7 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 8 ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมหนองเลิงเปือยด้านเหนือ ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 209 ต่อเขตเทศบาลนครขอนแก่นครอบคลุม – ยางตลาด ตรงกิโลเมตร 3 + 700 ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ 700 เมตรจากหลักเขตที่ 8 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 9

หลักเขตที่ 9 ซึ่งตั้งอยู่ริมหนองเลิงเปือยด้านเหนือห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 209 ต่อเขตเทศบาลนครขอนแก่นครอบคลุม – ยางตลาดจากหลักเขตที่ 9 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 10

หลักเขตที่ 10 ซึ่งตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 209 ต่อเขตเทศบาลนครขอนแก่นครอบคลุม – ยางตลาด ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ 700 เมตรด้านทิศใต้จากหลักเขตที่ 10 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 11

หลักเขตที่ 11 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางไปบ้านดอนบมฟากตะวันออกห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรีหนองคาย (เขตแดน)สายเดิม ตามแนวระยะทาง 800 เมตรจากหลักเขตที่ 11 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 12

หลักเขตที่ 12 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางสายตะวันออกเฉียงเหนือฟากตะวันตก ตรงกิโลเมตร 446 + 500 จากหลักเขตที่ 12 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 13

หลักเขตที่ 13 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรี – หนองคาย (เขตแดน) ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ 300 เมตรจากหลักเขตที่ 13 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 14

หลักเขตที่ 14 ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรี – หนองคาย (เขตแดน) ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ 300 เมตรด้านตะวันตกจากหลักเขตที่ 14 : เป็นเส้นขนานระยะ 300 เมตรกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 สระบุรี – หนองคาย (เขตแดน) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 15

หลักเขตที่ 15 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2131 แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ขอนแก่น) บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2062(เหล่านาดี) ฟากใต้จากหลักเขตที่ 15 : เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 16

หลักเขตที่ 16 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ตาก – ขอนแก่น ฟากเหนือตรงมุมใต้ของเขตนมหาวิทยาลัยด้านตะวันตกจากหลักเขตที่ 16 : เป็นเส้นเลียบตามแนวเขต มหาวิทยาลัยขอนแก่นด้านตะวันตกไปทางทิศเหนือ

3.1.2 การเมืองการปกครอง

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ หน่วยงานปกครองที่ อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปแบบหนึ่ง โดยปกติการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปิดโอกาสให้ประชาชนใน เขตท้องถิ่นนั้น ๆ เลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อ เลือกผู้บริหารท้องถิ่นอีกทีหนึ่ง (เรียกว่าการเลือกตั้ง โดยตรงหรือโดยอ้อมตามลำดับ) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจอิสระ (autonomy) ในการบริหาร จากรัฐได้ในระดับหนึ่งตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

3.1.3 ประชากร

พื้นที่	46.0	ตารางกิโลเมตร
ประชากรทั้งหมด	102,229	คน
- ชาย	48,658	คน
- หญิง	53,571	คน

3.1.4 ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

1. งานวันดอกคูณเสียงแคน

จัดขึ้นในเดือนเมษายน บริเวณบึงแก่นนคร เพื่อเป็นการฟื้นฟูงานบุญสงกรานต์ของภาคอีสาน มีการทำบุญตักบาตรในตอนเช้า สรงน้ำพระ และพิธีรดน้ำดำหัว มีการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ขบวนเกวียนบุปผชาติ ประกวดอาหารอีสาน แข่งเรือในบึงแก่นนคร ประกวดกลองยาว การแสดงบนเวที และออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง

2. เทศกาลไหว้พระธาตุขามแก่น

เป็นงานเฉลิมฉลองพระธาตุขามแก่น และเพื่อให้ประชาชนได้สักการะพระธาตุคู่บ้านคู่เมือง จัดขึ้นเป็นประจำในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 6 ณ วัดเจติยภูมิ มีการแสดงศิลปะพื้นบ้าน และออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง

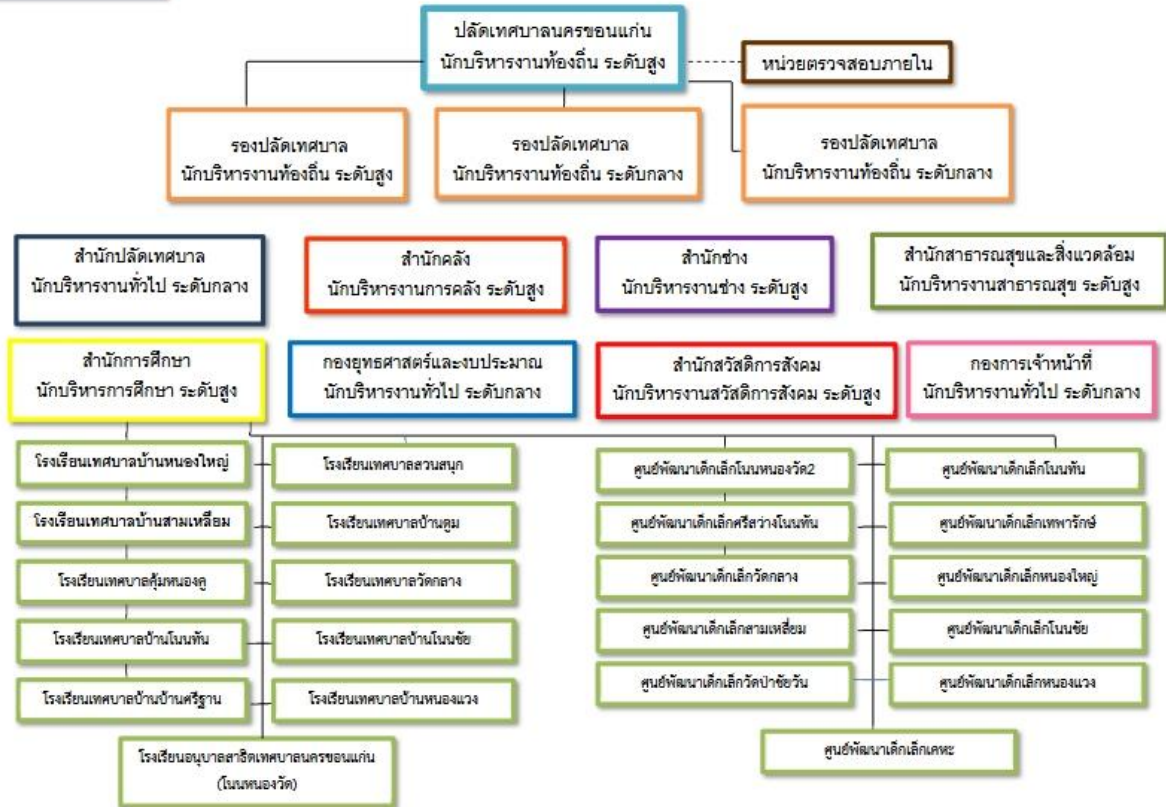
3. เทศกาลไหม ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาด

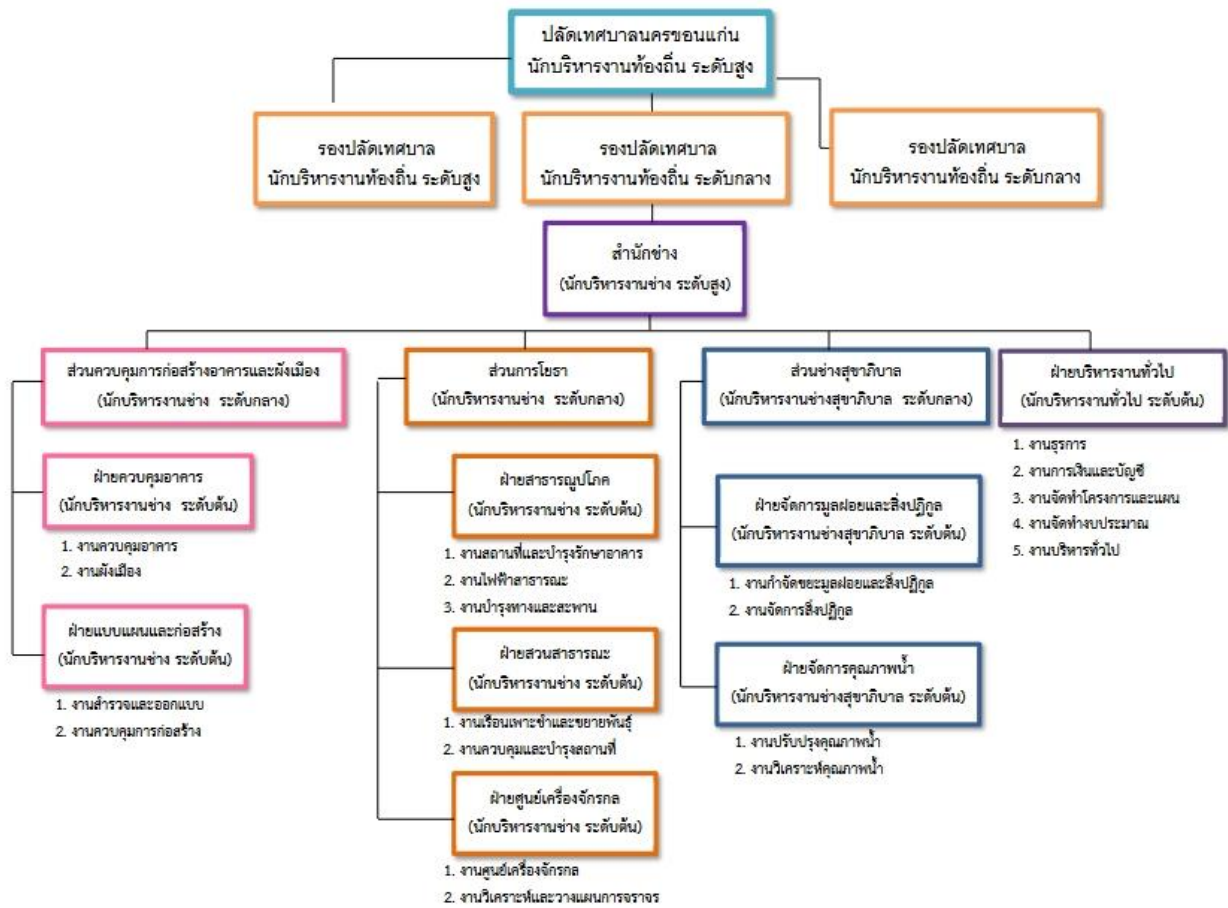
บริเวณศาลากลางจังหวัดเนื่องจากจังหวัดขอนแก่น มีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพื่อใช้ทอผ้าอย่างแพร่หลาย เป็นอาชีพหนึ่งที่ทำรายได้ให้แก่ผู้คนในจังหวัด ทางราชการจึงให้การสนับสนุน จนจังหวัดขอนแก่นกลายเป็นแหล่งผลิตผ้าไหมที่มีชื่อเสียงที่สุด อีกทั้งยังมีประเพณีผูกเสี่ยว ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมดั้งเดิมของภาคอีสาน ที่มุ่งให้คนรุ่นเดียวกันรักใคร่เป็นพี่น้องช่วยเหลือกัน เรียกว่า "คู่เสี่ยว" เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพทอผ้าไหม และรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมไว้ จึงได้จัดกิจกรรมทั้งสองขึ้นในคราวเดียวกัน และควบคู่กับงานกาชาด ในงานจะมีขบวนแห่คู่เสี่ยว และพานบายศรีของอำเภอต่างๆ มีพิธีผูกเสี่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ประกวดผลิตภัณฑ์พื้นเมือง พาข้าวแลง และออกร้านจำหน่ายผ้าไหม ของที่ระลึกต่างๆ จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายนถึงต้นเดือนธันวาคม

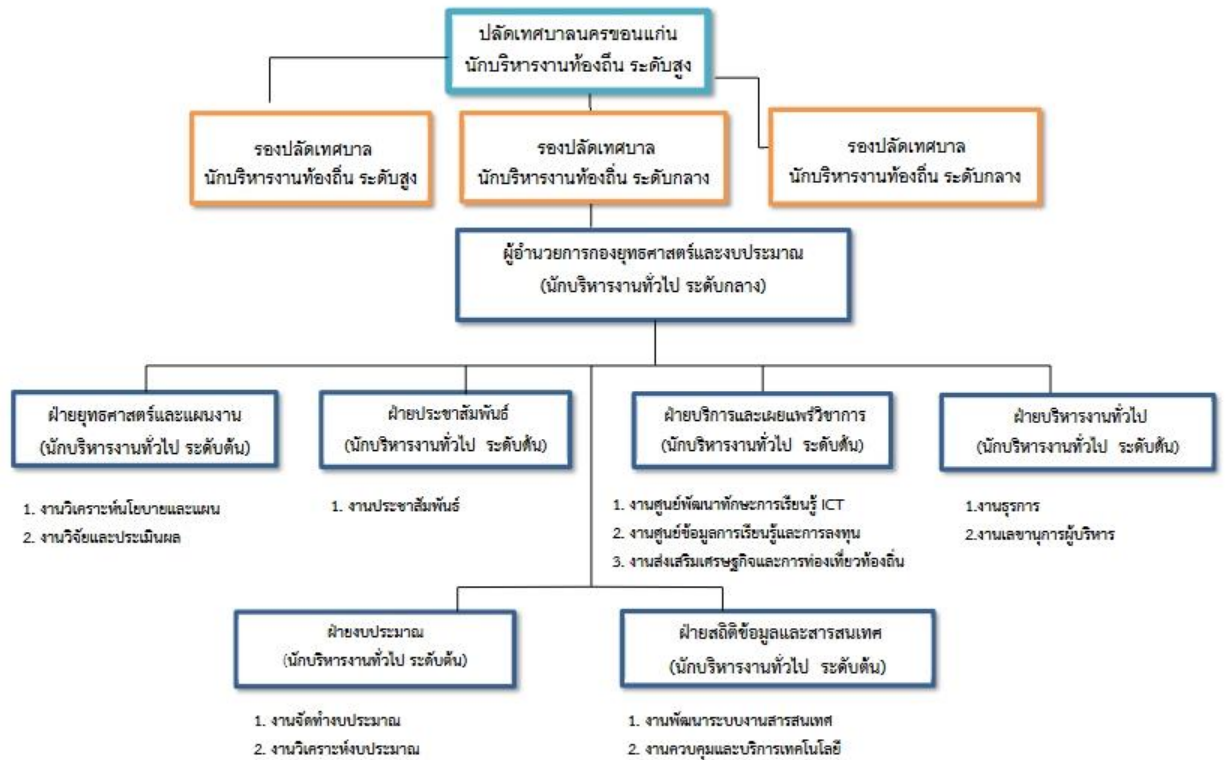
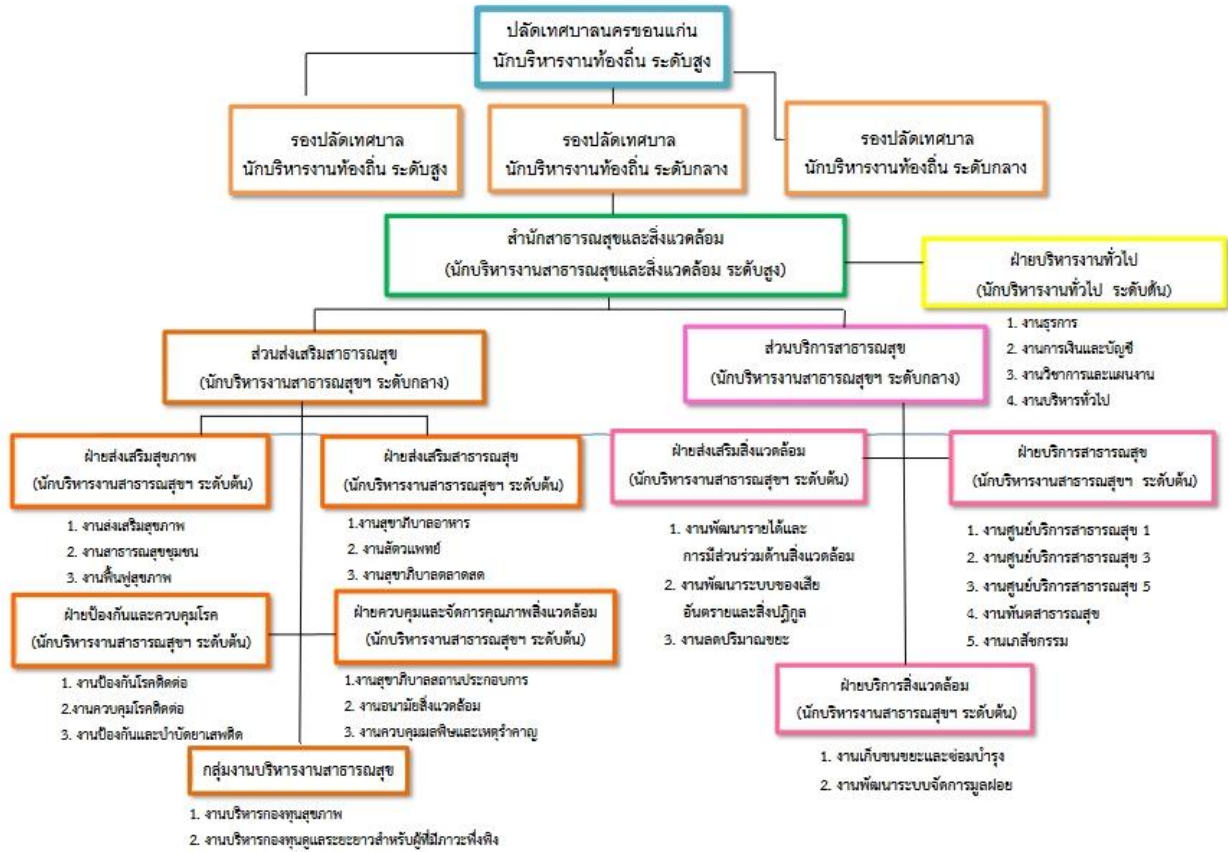
3.2 โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาล

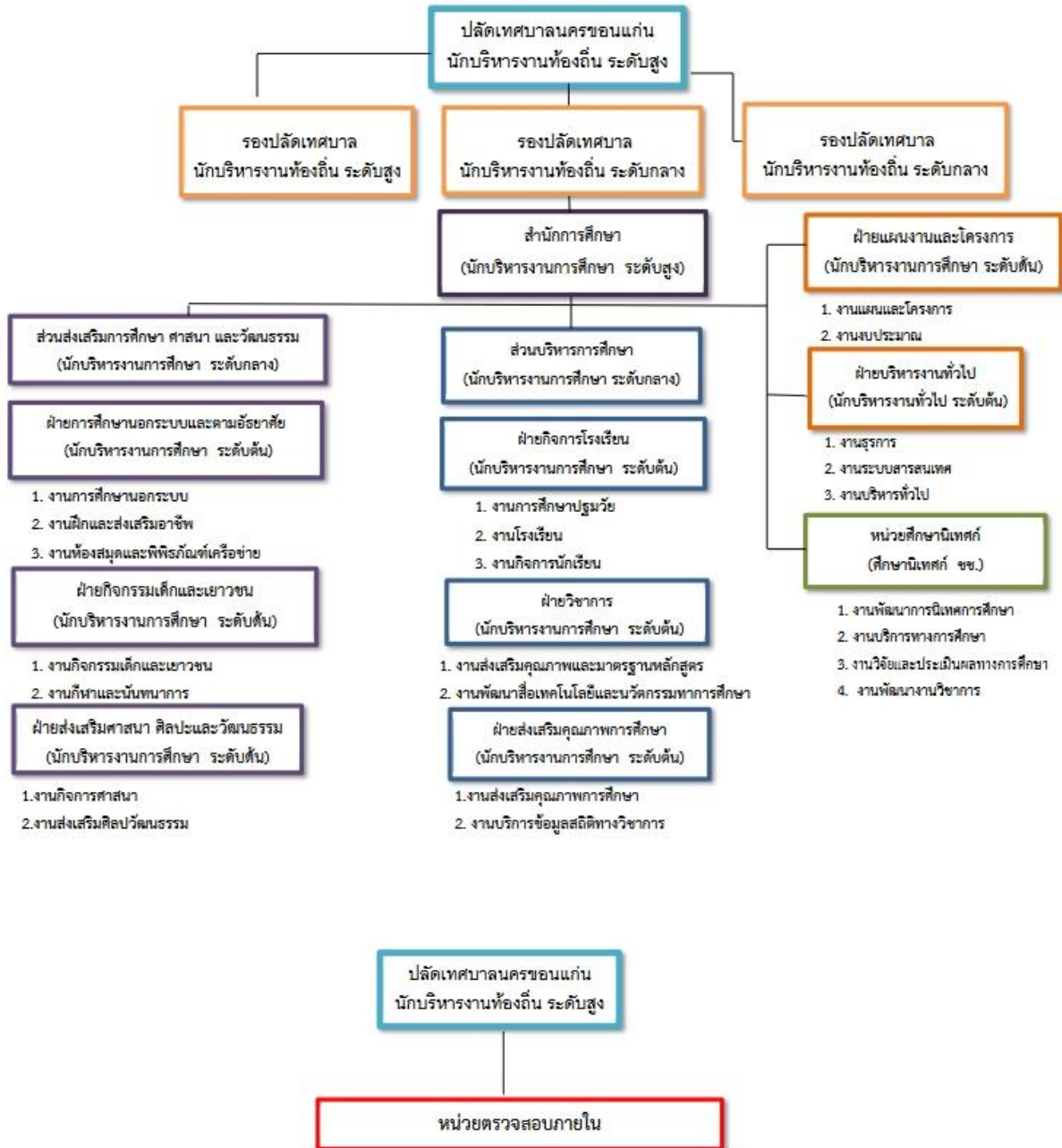
3.2.1 โครงสร้างองค์กร

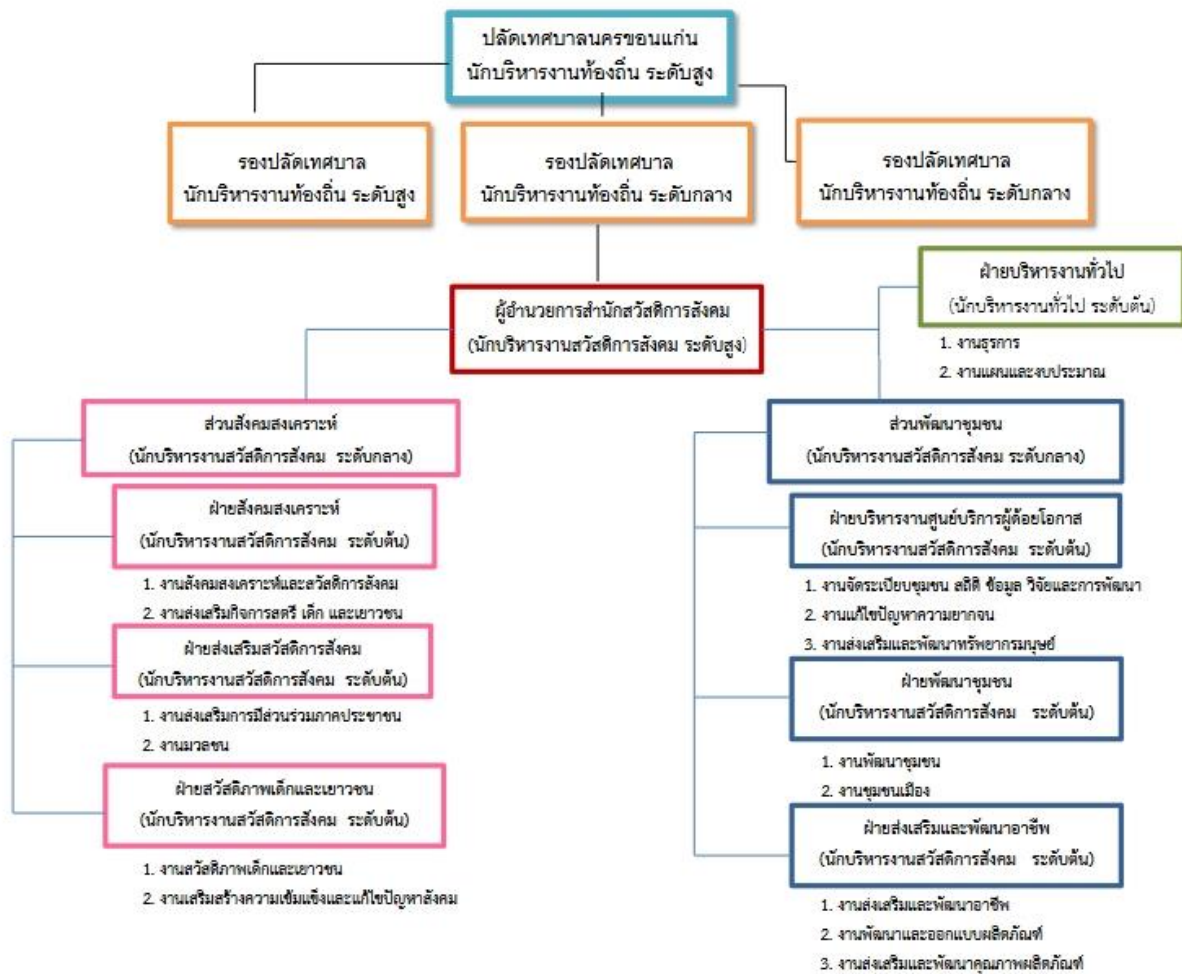
ฝ่ายข้าราชการประจำ

3.2.2 ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก
7. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนผู้สูงอายุและคนพิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
10. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
11. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
12. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
13. ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
14. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
15. ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น
16. จัดระเบียบการจราจร หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว
17. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
18. กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
19. การควบคุมสุขลักษณะอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมหรสพ และสถานบริการอื่น
20. จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
21. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
22. การวางผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้าง
23. การส่งเสริมกิจการการท่องเที่ยว
24. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสุขโรคสถานอื่นๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร

29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

31. กิจกรรมอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

3.2.3 วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาของเทศบาล

วิสัยทัศน์ "พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข"

นิยาม

พัฒนาเมืองสู่สากล หมายถึง เทศบาลนครขอนแก่น เป็นเทศบาลที่ประกอบด้วยทุนทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า มีศักยภาพและขีดความสามารถที่จะพัฒนาเมืองให้เจริญเติบโตอย่างทั่วถึงทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อย่างสมดุล

สร้างสังคมแห่งความสุข หมายถึง ผลลัพธ์ของการพัฒนาเมืองสู่สากลทุกมิติของเทศบาลนครขอนแก่นก่อให้เกิดการสร้างสังคมแห่งความสุข มีความเอื้ออาทรต่อกัน และทำให้สังคมสามารถดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ มีความเมตตากรุณา ความมีน้ำใจ ความอ่อนโยน ความเสียสละ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การรู้จักให้อภัย การรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง การที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” จึงได้กำหนดพันธกิจไว้ 4 ด้าน 5 ยุทธศาสตร์

พันธกิจ

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม
2. การเพิ่มศักยภาพของเมือง
3. การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจมุ่งสู่มหานคร
4. การพัฒนาขีดความสามารถของการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชนให้มีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม เพื่อสร้างสรรค์สังคม ชุมชนและครอบครัว ที่เอื้ออาทรต่อกัน โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

(1.1) การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬาและนันทนาการ

(1.1.1) การศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตด้วยการบูรณาการและเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจในการใช้ชีวิตให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้ง เข้าใจถึงความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดสำนึกรักท้องถิ่น โดยปรับปรุงระบบการศึกษาใน

รูปแบบการบริหารการศึกษาแบบกลุ่มโรงเรียนที่สอดคล้องกัน (The school cluster management system) รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา

(1.1.2) ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนและอนุรักษ์กิจกรรมทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการแพร่หลายในชุมชน วัด โรงเรียน อันก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจ และสำนึกรักท้องถิ่น อีกทั้ง ยังเป็นการพัฒนาสติปัญญา และพัฒนาทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ชุมชน สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

(1.1.3) กีฬาและนันทนาการ สนับสนุนส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ทั้งการแข่งขันเพื่อก่อให้เกิดความรักความสามัคคี สุขภาพที่ดี การเป็นนักกีฬาอาชีพ ตามความต้องการของบุคคล กลุ่มบุคคล และเครือข่ายที่หลากหลาย

(1.1.4) พัฒนากองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา พัฒนากองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา รวมทั้งประสานเชื่อมต่อในเรื่องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและสายอาชีพ ให้กับเด็กเยาวชนที่ขาดโอกาส

(1.2) สร้างสังคมเอื้ออาทร ด้วยการบูรณาการกับเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจคนขอนแก่นไม่ทอดทิ้งกันและภารกิจอื่น ๆ ที่หลากหลาย เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ตระหนักถึงการดูแล การแบ่งปันซึ่งกันและกันอย่างเอื้ออาทร

(1.3) สร้างสังคมที่มีความเสมอภาค มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1.3.1) ส่งเสริม สนับสนุนหรือสงเคราะห์ให้กับประชาชน ผู้ด้อยโอกาสผู้สูงอายุ เยาวชนสตรี กลุ่มเพศสภาพ คนพิการและผู้ป่วยโรคเอดส์ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเท่าเทียมกัน

(1.3.2) ปรับปรุงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรีมีครรภ์ ฯลฯ เพื่อให้มีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตในสังคม

(1.4) พัฒนาด้านสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(1.4.1) ส่งเสริมศักยภาพในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดใหม่ที่เกิดขึ้น ตลอดจนพัฒนาการดำเนินกิจกรรมด้านการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

(1.4.2) กระจายอำนาจด้านสุขภาพสู่ประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมคิด ร่วมสร้างระบบสุขภาพของชุมชน ด้วยการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เข้าถึงการจัดการสุขภาพชุมชนโดยชุมชน

(1.4.3) ส่งเสริมและพัฒนาการกระจายความรู้ด้านสุขภาพ และทักษะที่จำเป็นให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และประชาชน

(1.4.4) ส่งเสริมและพัฒนากิจการให้บริการด้านการดูแลสุขภาพตลอดจนนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและประชาชนทุกกลุ่มให้ครอบคลุมทุกมิติ

(1.4.5) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้ผู้บริโภคได้บริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ตลอดจนพัฒนาพื้นที่จำหน่ายอาหารที่ดีต่อสุขภาพ

(1.4.6) สร้างและส่งเสริมเครือข่ายดูแลปกป้องพิทักษ์สิทธิและคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมและการคุ้มครองจากการบริโภค

(1.5) สร้างความเข้มแข็งภาคประชาชน การบริหารจัดการบ้านเมืองแบบธรรมาภิบาล โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม โปร่งใส กระจายอำนาจ ด้วยการส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีบทบาทในกระบวนการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบในการพัฒนาเมือง ตลอดจนสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของเมืองร่วมกัน เพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างสังคมเอื้ออาทรและการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
2. พัฒนาด้านสาธารณสุข (Healthy City) และส่งเสริมคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย
3. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดช่วงวัยเพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลง
4. ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับกิจกรรมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา นันทนาการ และเทศกาลต่าง ๆ
5. จัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
6. สร้างการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของภาคประชาชนและภาคีเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการสาธารณะ หมายถึง การมุ่งเน้นการสร้างความสะดวกสบายที่ประชาชนทุกคนในเขตเทศบาลนครขอนแก่นที่พึงจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงเพื่อเป็นการรองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีแนวนโยบายในการดำเนินการ ดังนี้

(2.1) พัฒนาศักยภาพ ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้าสาธารณะ ระบบระบายน้ำ ระบบขนส่งมวลชนและที่พัสดุโดยสาร ระบบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร ระบบสื่อสาร ฯลฯ ให้มีความเหมาะสมและทันสมัยอย่างมีส่วนร่วม เพื่อรองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(2.2) จัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(2.2.1) ส่งเสริม และสนับสนุนการดูแลสุขภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างมีส่วนร่วม

(2.2.2) ส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสังคม ชุมชน รวมถึงสถาบันการศึกษา

(2.2.3) พัฒนาศักยภาพ และบูรณาการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กร ชุมชน และเครือข่ายให้มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(2.2.4) ร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหา การจราจรและอุบัติเหตุ การจัดระเบียบหาบแร่แผงลอย การรुकูล้ำฟุตบาททางเท้าพื้นที่สาธารณะ ฯลฯ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและระบบ Logistic
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายถึง การพัฒนาพื้นที่สีเขียวด้วยการ ปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะ พื้นที่สาธารณะในชุมชน เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวของเมืองขอนแก่น มุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ โดยมีแนวนโยบายในการดำเนินการ ดังนี้

(3.1) ส่งเสริมการสร้างจิตสาธารณะให้กับบุคลากรในเทศบาลนครขอนแก่นประชาชน และ เครือข่ายในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนการใช้พลังงานอย่างมี ประสิทธิภาพ

(3.2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

(3.3) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการบริหารจัดการและแก้ไข ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมแบบครบวงจรทั้งทางด้านขยะ น้ำเสีย มลภาวะทางอากาศ กลิ่น เสี่ยง ฯลฯ

(3.4) ส่งเสริม พัฒนา ระบบการบริหารจัดการขยะ และความสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล
2. พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองมหานครสีเขียว (Green City)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการ เป็นเมืองมหานคร สิ่งสำคัญที่ต้องเตรียมการรองรับ คือ การพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองให้ได้ มาตรฐาน จึงเป็นบทบาทสำคัญยิ่งของเทศบาลนครขอนแก่น ซึ่งถือเป็นองค์กรรัฐที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมใน การส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนา ภายใต้ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ โดยมีแนวนโยบายในการ ดำเนินการ ดังนี้

(4.1) ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับกิจกรรม เพื่อสร้างการท่องเที่ยวกระตุ้นเศรษฐกิจของ จังหวัด ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและเทศกาลต่างๆ

(4.2) ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการจัดประชุมสัมมนา การแสดงสินค้า และนิทรรศการ(MICE CITY) ในทุกระดับ โดยการประสานงานกับภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดรายได้แก่ธุรกิจท้องถิ่นและกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในจังหวัด

(4.3) ส่งเสริม และสนับสนุนภาคีเครือข่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมือง ขอนแก่น ให้เป็นศูนย์กลางด้านต่าง ๆ เช่น ศูนย์กลางทางการแพทย์ (Medical Hub) ศูนย์กลางการศึกษา (Education Hub) ศูนย์กลางทางด้านคมนาคมขนส่ง (Logistic Hub) ฯลฯ

(4.4) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการและภาคประชาชน ตลอดจนเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อสร้างอาชีพ องค์กรความรู้ ช่องทางการจำหน่าย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน

(4.5) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาพื้นที่ ย่านต่าง ๆ แบบมีส่วนร่วม เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว ประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา ฯลฯ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับกิจกรรมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เพื่อรองรับ MICE CITY
2. ส่งเสริมให้เกิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและการเข้าถึงแหล่งทุนของวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ
3. ส่งเสริมและพัฒนาย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาองค์กรให้เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการดำเนินการที่ยึดหลักการบริหารงาน ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารกิจการเทศบาลอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรม สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

(5.1) พัฒนาองค์กรเทศบาลนครขอนแก่น ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส คำนึงค่า เป็นธรรม ตรวจสอบได้ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กรให้กระชับ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ พร้อมเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นเลิศในการบริการประชาชน และเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน

(5.2) ส่งเสริม และสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการบริหารจัดการเมืองด้วยวิธีการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนา โดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ เพื่อการพัฒนาและขับเคลื่อนเทศบาลนครขอนแก่น

(5.3) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการทำงานโดยการถักทอเครือข่ายด้วยการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา

ตลอดจนภาคประชาชนและชุมชน เพื่อบูรณาการความร่วมมือ และการทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

(5.4) พัฒนาศักยภาพ และยกระดับทรัพยากรบุคคล ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น บุคลากรของเทศบาล ผู้นำชุมชน กลุ่มตัวแทนเครือข่ายภาคประชาสังคม ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรสู่ องค์กรแห่งการเรียนรู้และจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมโดยรวม

(5.5) ส่งเสริมให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่ และความรู้ความสามารถ ตลอดจนสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคลากรของเทศบาลนครขอนแก่นให้ดีขึ้น รวมถึงการจัดให้มีสวัสดิการและอาคารสถานที่ตามความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน

(5.6) ส่งเสริม และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา smart city ของเทศบาลนครขอนแก่น และจังหวัดขอนแก่น

(5.7) เสริมสร้างวินัยและวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้องค์กรมีความพร้อมในการบริหาร และการบริการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาศักยภาพและยกระดับทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะสูง
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการ
3. พัฒนาองค์กรเทศบาลนครขอนแก่น ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล

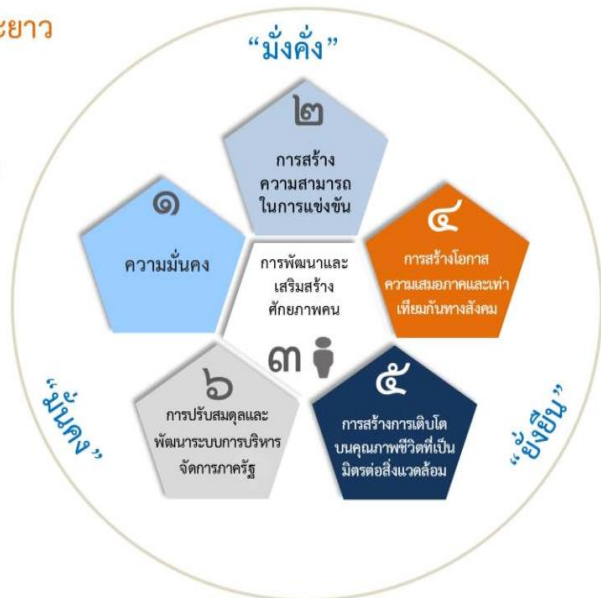
3.2.4 นโยบายและยุทธศาสตร์ของเทศบาล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ในการที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนด**ยุทธศาสตร์ชาติ**ในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือคติพจน์ประจำชาติ**“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”**เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

- 1.1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 1.2 การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- 1.3 การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 1.4 การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2.1 สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2 พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

3.1 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

3.2 สร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

3.3 สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

4.1 สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

4.2 สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

6.1 การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

6.2 การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

6.3 การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

6.4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

6.5 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

6.6 การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 “พลิกโฉมประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่าสังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand)

หมุดหมายการพัฒนา

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของ

อาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตบโจทย์ประชาชน

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้าเพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่า

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 3 การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ 6 การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรรวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 10 การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และ นักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วโลก

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับบริการและการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ 4 การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและภาครัฐสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมให้ผู้ใช้นานยนต์ในภาคส่วนต่างๆปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 3 การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ 5 ปี

กลยุทธ์ที่ 4 การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ 5 มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ 6 การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ 7 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ 9 การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 10 มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 11 การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ 6 การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อการบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานรากเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 3 จัดให้กลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 1 แก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและการบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการและลดความเสี่ยงจากภัย ธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

กลยุทธ์ที่ 1 คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่นเชื่อมโยงเปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนา ประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่ จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ

1.3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ (End poverty in all its forms everywhere)

1.1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน

1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี 2573

1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture)

2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคาดความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศ ว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและพอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่า และการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages)

3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ภายในปี 2573

3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึง 12 คน ต่อ การเกิดมีชีพ 1,000 คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำกว่า 25 คน ต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน ภายในปี 2573

3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคติดต่อ อักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี 2573

3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573

3.5 เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด และการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all)

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี 2573

4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Achieve gender equality and empower all women and girls)

5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

5.3 ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all)

6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573

6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานะการณืที่เปราะบาง ภายในปี 2573

6.3 ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี 2573

6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี 2573

6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี 2573

6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all)

7.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี 2573

7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all)

8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทาง การเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม(Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation)

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สมารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

9.5 เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร 1 ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries)

10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี 2573

10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี 2573

10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

10.5 พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปได้ด้วยความสงบ ปลอดภัยเป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

**เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ
ต้านทาน และยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and
sustainable)**

11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่พอเพียงปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี 2573

11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

11.5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

11.6 ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี 2573

11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

**เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure
sustainable consumption and production patterns)**

12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573

12.4 บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี 2563

12.5 ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี 2573

12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 13 เร่งต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts)

13.1 เสริมภูมิทัศน์ด้านทุนและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development)

14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิทัศน์ด้านทุนและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทาง การเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟูและสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

15.3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการค้าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี 2563

15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels)

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

16.9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสูติบัตร ภายในปี 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน(Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development)

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทาง การสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ใช้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยการความสะอาดด้านเทคโนโลยีของโลก

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไขพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้อินทนาการเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนากรอบโดฮา

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.16 ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

17.17 สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

17.19 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

1.4 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.2566-2570

เป้าหมายการพัฒนา “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและรายได้ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น
2. เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยฐานเศรษฐกิจ BCG
3. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูง ลดการใช้

สารเคมีและเพิ่มผลผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
2. ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิต เพื่อผลิตสินค้าการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
3. ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร ให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรครบวงจรเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน ระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน และการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางให้เติบโตได้ในอนาคต
2. เป็นกลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแห่งอนาคต

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
2. ยกระดับศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและการพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง
3. ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการ และการท่องเที่ยว
4. พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
5. การพัฒนาตลาดสินค้า การท่องเที่ยวและบริการกลุ่มจังหวัดในระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุล ด้วยเศรษฐกิจ BCG

วัตถุประสงค์

1. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการนำเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)
2. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น
3. สามารถจัดการภัยพิบัติอย่างบูรณาการร่วมกันระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงให้มีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงการเกิดภัยพิบัติอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
2. อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตรสาขाप่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด
3. ส่งเสริมอนุรักษ์และบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ
4. พัฒนาระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมคุณภาพชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงและสังคมมีความมั่นคงและสงบสุขอย่างยั่งยืน
2. เพื่อพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กทุกช่วงวัยเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด

4. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
2. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม แก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
3. เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
4. พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

1.5 แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.2566-2570)

วิสัยทัศน์ : มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค

พันธกิจ

1. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
2. พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
3. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด

1. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 2
2. ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 2
3. การกระจายรายได้ดีขึ้น ลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient ต่ำกว่า 0.4)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

1. การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

1.1 การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร

- 1.2 การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า O-top และ SMEs
- 1.3 การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- 1.4 การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

2. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์
- 2.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
- 2.3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย
- 2.4 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมือง การประชุมสัมมนา (Mice City)

3. การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
- 3.2 การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม
- 3.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสาร และดิจิทัลที่ทันสมัยเพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

4. การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 4.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี
- 4.2 การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้อย่างยั่งยืน
- 4.3 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

5. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

- 5.1 การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- 5.2 การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- 5.3 การอนุรักษ์ และฟื้นฟูธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
- 5.4 การป้องกันการลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

แนวทางการพัฒนา

- 6.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
- 6.2 การป้องกันและลดการสูญเสียดังกล่าวจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- 6.3 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
- 6.4 การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- 6.5 การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

1.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.2566-2570)

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและชุมชน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และชนบท อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
2. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
3. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชน แบบมีส่วนร่วม
4. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร

5. สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลดอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง ติดตั้งเครื่องหมายจราจร สัญญาณไฟตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการสัญจร และการขนส่งสินค้าเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าสาธารณะ ไฟแสงสว่าง อุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุและกล้องวงจรปิดในชุมชนเพื่อลดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
3. พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาด และปลอดภัย
4. พัฒนาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ และปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสม
5. พัฒนาระบบสุขาภิบาล และรักษาความสะอาดของครอบครัวและชุมชน
6. พัฒนาและส่งเสริมระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

แนวทางพัฒนา

1. เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดีเห็นคุณค่าตนเองและสังคม
2. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
3. เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
4. ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาทักษะความสามารถการประกอบอาชีพที่เหมาะสม ตรงศักยภาพเฉพาะของบุคคลและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
5. พัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ มีสมรรถนะที่มีคุณภาพสูง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
6. ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ และการสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีในทุกช่วงวัย
7. พัฒนาระบบการเรียนรู้ให้ประชาชนในทุกช่วงวัย
8. ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. บริหารจัดการ อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน
2. อนุรักษ์ ปันฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
3. พัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ

โดยประชาชนมีส่วนร่วม

4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
5. สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก
7. พัฒนาระบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ
8. เสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบูรณาการร่วมกับเครือข่าย

อื่น ๆ

9. ส่งเสริมการจัดทำคาร์บอนเครดิต

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์พื้นถิ่น
2. ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เกษตรอินทรีย์

สินค้าจากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

5. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร
6. ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety)
7. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การเกษตร
8. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงและการผลิตสินค้าเกษตรทุกมิติ
9. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรและความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
10. ส่งเสริมการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวางแผนและการพัฒนาการผลิตสินค้าที่ สอดคล้องกับ

ความต้องการของตลาด

11. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างสุขภาวะ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมใน ระดับปฐมภูมิ
2. พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
3. สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและ เชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
4. เสริมสร้างศักยภาพของเครือข่ายและอาสาสมัครด้านสาธารณสุข
5. สร้างการมีส่วนร่วมเฝ้าระวัง ป้องกัน การปรับตัว และแก้ไขปัญหาสุขภาพ โรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และการแพร่ระบาดในพื้นที่
6. สร้างเสริมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการสุขภาวะของคนทุกช่วงวัยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

1. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามยาวชน
2. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ
3. อนุรักษ์ สืบสาน ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. การส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันสามารถพึ่งพาตนเองได้
5. พัฒนาและส่งเสริมทักษะความเป็นผู้ประกอบการในทุกระดับและยกระดับเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้สามารถแข่งขันได้
6. ชีตความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเอง และการต่อยอดจากฐานทางวัฒนธรรมของชุมชนเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ
7. ส่งเสริมและพัฒนาให้ชุมชนสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามบริบทของชุมชน
8. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยว
9. ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาตลาดทั้งในและต่างประเทศ
10. พัฒนาและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน
2. พัฒนาการให้บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส มีหลากหลายช่องทาง สามารถตรวจสอบได้
3. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง
4. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงประเทศ
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น
6. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใสส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่ได้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลนครขอนแก่น เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2564 และคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ประกาศผลการเลือกตั้งเป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 โดย นายธีระศักดิ์ ฑีฆายุพันธุ์ ได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่นเลือกให้มาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีนครขอนแก่น นั้น

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พุทธศักราช 2552 มาตรา 48 ทศ วรคแรกและวรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า ก่อนนายกเทศมนตรีเข้ารับหน้าที่ ให้ประธานสภาเทศบาลเรียกประชุมสภาเทศบาลเพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาล โดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี

ด้วย “ศรัทธาในภาคประชาชน เชื่อมมั่นในพลังท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่สากล” เทศบาลนครขอนแก่นได้พัฒนาเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยการวางรากฐานของการพัฒนาเมืองสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ ก่อเกิดศักยภาพที่โดดเด่นในการเป็นศูนย์กลางทางด้านต่างๆในระดับภูมิภาคมาโดยตลอด ทั้งด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านการคมนาคมขนส่ง และด้านการท่องเที่ยว รวมถึงเป็นนครแห่งศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังเป็นທີ່ประจักษ์ในการเป็นผู้นำการบริหารการปกครองท้องถิ่นด้วยรางวัลต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ที่การันตีการทำงานของเทศบาลนครขอนแก่นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นหลักประกัน ที่แสดงถึงความมั่นใจและเห็นความสำคัญในการกระจายอำนาจคืนสู่ภาคประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อสร้างสรรค์พลังชุมชนท้องถิ่นอย่างไม่หยุดนิ่ง สร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกความเป็นเจ้าของเมืองร่วมกันในบริบทต่างๆ อาทิ การดูแลการจัดการสาธารณสุขปลอดภัย แวดล้อม การมีส่วนร่วมจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน พัฒนาสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ การประยุกต์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้สอดคล้องกับยุค

สมัย โดยผ่านกิจกรรมโครงการต่างๆ ซึ่งการพัฒนาเมืองยุคใหม่จะมีความซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและลบต่อเศรษฐกิจและสังคมเมืองขอนแก่น ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อบุคคลและชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การจัดเตรียมความพร้อมของเทศบาลนครขอนแก่น คือ การเตรียมคนและชุมชนท้องถิ่นควบคู่ไปกับการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานและระบบต่างๆ ให้เทศบาลนครขอนแก่นเท่าทันและทัดเทียมกับการเปลี่ยนผ่านครั้งสำคัญที่สุดอีกครั้งของประเทศ ด้วยความเอื้ออาทรและการแบ่งปันมากกว่าการแข่งขัน เพื่อความสมดุลในการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อันจะนำพาไปสู่ชุมชนท้องถิ่นและสังคมแห่งความสุขเป็นเป้าหมายสำคัญ จึงกำหนดนโยบายภายใต้หน้าที่และอำนาจของเทศบาลนครขอนแก่น ตลอดจนการทำงานอย่างมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์เทศบาลนครขอนแก่น “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข”

นิยาม

พัฒนาเมืองสู่สากล หมายถึง เทศบาลนครขอนแก่น เป็นเทศบาลที่ประกอบด้วยทุนทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า มีศักยภาพและขีดความสามารถที่จะพัฒนาเมืองให้เจริญเติบโตอย่างทั่วถึงทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อย่างสมดุล

สร้างสังคมแห่งความสุข หมายถึง ผลลัพธ์ของการพัฒนาเมืองสู่สากลทุกมิติของเทศบาลนครขอนแก่นก่อให้เกิดการสร้างสังคมแห่งความสุข มีความเอื้ออาทรต่อกัน และทำให้สังคมสามารถดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ มีความเมตตากรุณา ความมีน้ำใจ ความอ่อนโยน ความเสียสละ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การรู้จักให้อภัย การรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง การที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” จึงได้กำหนดพันธกิจไว้ 4 ด้าน 5 ยุทธศาสตร์

พันธกิจ

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม
2. การเพิ่มศักยภาพของเมือง
3. การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจมุ่งสู่มหานคร
4. การพัฒนาขีดความสามารถของการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชนให้มีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม เพื่อสร้างสรรค์สังคม ชุมชน และครอบครัว ที่เอื้ออาทรต่อกัน โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

- (1.1) การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬาและนันทนาการ

(1.1.1) การศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตด้วยการบูรณาการและเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจในการใช้ชีวิตให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้ง เข้าใจถึงความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดสำนึกรักท้องถิ่น โดยปรับปรุงระบบการศึกษาในรูปแบบการบริหารการศึกษาแบบกลุ่มโรงเรียนที่สอดคล้องกัน (The school cluster management system) รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา

(1.1.2) ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนและอนุรักษ์กิจกรรมทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการแพร่หลายในชุมชน วัด โรงเรียน อันก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจ และสำนึกรักท้องถิ่น อีกทั้ง ยังเป็นการพัฒนาสติปัญญา และพัฒนาทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ชุมชน สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

(1.1.3) กีฬาและนันทนาการ สนับสนุนส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ทั้งการแข่งขัน เพื่อก่อให้เกิดความรักความสามัคคี สุขภาพที่ดี การเป็นนักกีฬาอาชีพ ตามความต้องการของบุคคล กลุ่มบุคคล และเครือข่ายที่หลากหลาย

(1.1.4) พัฒนากองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา พัฒนากองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา รวมทั้งประสานเชื่อมต่อในเรื่องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและสายอาชีพ ให้กับเด็กเยาวชนที่ขาดโอกาส

(1.2) สร้างสังคมเอื้ออาทร ด้วยการบูรณาการกับเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจคนขอนแก่นไม่ทอดทิ้งกันและภารกิจอื่น ๆ ที่หลากหลาย เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ตระหนักถึงการดูแล การแบ่งปันซึ่งกันและกันอย่างเอื้ออาทร

(1.3) สร้างสังคมที่มีความเสมอภาค มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1.3.1) ส่งเสริม สนับสนุนหรือสงเคราะห์ให้กับประชาชน ผู้ด้อยโอกาสผู้สูงอายุ เยาวชนสตรี กลุ่มเพศสภาพ คนพิการและผู้ป่วยโรคเอดส์ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขและเท่าเทียมกัน

(1.3.2) ปรับปรุงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรีมีครรภ์ ฯลฯ เพื่อให้มีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตในสังคม

(1.4) พัฒนาด้านสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(1.4.1) ส่งเสริมศักยภาพในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดใหม่ที่เกิดขึ้น ตลอดจนพัฒนาการดำเนินกิจกรรมด้านการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

(1.4.2) กระจายอำนาจด้านสุขภาพสู่ประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมคิด ร่วมสร้างระบบสุขภาพของชุมชน ด้วยการ บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เข้าถึงการจัดการสุขภาพชุมชนโดยชุมชน

(1.4.3) ส่งเสริมและพัฒนาการกระจายความรู้ด้านสุขภาพ และทักษะที่จำเป็นให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และประชาชน

(1.4.4) ส่งเสริมและพัฒนาการให้บริการด้านการดูแลสุขภาพตลอดจนนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาดูแลผู้สูงอายุและประชาชนทุกกลุ่มให้ครอบคลุมทุกมิติ

(1.4.5) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้ผู้บริโภคได้บริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ตลอดจนพัฒนาพื้นที่จำหน่ายอาหารที่ดีต่อสุขภาพ

(1.4.6) สร้างและส่งเสริมเครือข่ายดูแลปกป้องพิทักษ์สิทธิและคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมและการคุ้มครองจากการบริโภค

(1.5) สร้างความเข้มแข็งภาคประชาชน การบริหารจัดการบ้านเมืองแบบธรรมาภิบาล โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม โปร่งใส กระจายอำนาจ ด้วยการส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีบทบาทในกระบวนการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบในการพัฒนาเมือง ตลอดจนสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของเมืองร่วมกัน เพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืน

(1.6) จัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(1.6.1) ส่งเสริม และสนับสนุนการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างมีส่วนร่วม

(1.6.2) ส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสังคม ชุมชน รวมถึงสถาบันการศึกษา

(1.6.3) พัฒนาศักยภาพ และบูรณาการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรชุมชน และเครือข่ายให้มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(1.6.4) ร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการจราจรและอุบัติเหตุ การจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย การรुकกล้าฟุตบอลทางเท้าพื้นที่สาธารณะ ฯลฯ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. สร้างสังคมเอื้ออาทรและการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
2. พัฒนาด้านสาธารณสุข (Healthy City) และส่งเสริมคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย
3. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดช่วงวัยเพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลง
4. ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับกิจกรรมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา นันทนาการ และเทศกาลต่าง ๆ
5. จัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
6. สร้างการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของภาคประชาชนและภาคีเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการสาธารณะ หมายถึง การมุ่งเน้นการสร้างความสะดวกสบายที่ประชาชนทุกคนในเขตเทศบาลนครขอนแก่นที่พึงจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงเพื่อเป็นการรองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีแนวนโยบายในการดำเนินการ ดังนี้

(2.1) พัฒนาศักยภาพ ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการสาธารณะ ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้าสาธารณะ ระบบระบายน้ำ ระบบขนส่งมวลชนและที่พักผู้โดยสาร ระบบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร ระบบสื่อสาร ฯลฯ ให้มีความเหมาะสมและทันสมัยอย่างมีส่วนร่วม เพื่อรองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและระบบ Logistic
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายถึง การพัฒนาพื้นที่สีเขียวด้วยการปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะ พื้นที่สาธารณะในชุมชน เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งท่องเที่ยวของเมืองขอนแก่น มุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ โดยมีแนวนโยบายในการดำเนินการ ดังนี้

(3.1) ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรในเทศบาลนครขอนแก่นประชาชน และเครือข่ายในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(3.2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

(3.3) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมแบบครบวงจรทั้งทางด้านขยะ น้ำเสีย มลภาวะทางอากาศ กลิ่นเสียง ฯลฯ

(3.4) ส่งเสริม พัฒนา ระบบการบริหารจัดการขยะ และความสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล
2. พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองมหานครสีเขียว (Green City)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเป็นเมืองมหานคร สิ่งสำคัญที่ต้องเตรียมการรองรับ คือ การพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองให้ได้มาตรฐาน จึงเป็นบทบาทสำคัญยิ่งของเทศบาลนครขอนแก่น ซึ่งถือเป็นองค์กรรัฐที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนา ภายใต้ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ โดยมีแนวนโยบายในการดำเนินการ ดังนี้

(4.1) ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับกิจกรรม เพื่อสร้างการท่องเที่ยวระดับเศรษฐกิจของจังหวัด ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและเทศกาลต่างๆ

(4.2) ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการจัดประชุมสัมมนา การแสดงสินค้า และนิทรรศการ(MICE CITY) ในทุกระดับ โดยการประสานงานกับภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดรายได้แก่ธุรกิจท้องถิ่นและกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในจังหวัด

(4.3) ส่งเสริม และสนับสนุนภาคีเครือข่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองขอนแก่น ให้เป็นศูนย์กลางด้านต่าง ๆ เช่น ศูนย์กลางทางการแพทย์ (Medical Hub) ศูนย์กลางการศึกษา (Education Hub) ศูนย์กลางทางด้านคมนาคมขนส่ง (Logistic Hub) ฯลฯ

(4.4) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการและภาคประชาชน ตลอดจนเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อสร้างอาชีพ องค์กรความรู้ ช่องทางการจำหน่าย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน

(4.5) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาพื้นที่ย่านต่างๆ แบบมีส่วนร่วม เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา ฯลฯ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับกิจกรรมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เพื่อรองรับ MICE CITY
2. ส่งเสริมให้เกิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและการเข้าถึงแหล่งทุนของวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ
3. ส่งเสริมและพัฒนาย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาองค์กรให้เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการดำเนินการที่ยึดหลักการบริหารงาน ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารกิจการเทศบาลอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรม สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

(5.1) พัฒนาองค์กรเทศบาลนครขอนแก่น ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส คำนึงค่า เป็นธรรม ตรวจสอบได้ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กรให้กระชับ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ พร้อมเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นเลิศในการบริการประชาชน และเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน

(5.2) ส่งเสริม และสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการบริหารจัดการเมืองด้วยวิธีการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนา โดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ เพื่อการพัฒนาและขับเคลื่อนเทศบาลนครขอนแก่น

(5.3) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการทำงานโดยการถักทอเครือข่ายด้วยการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา

ตลอดจนภาคประชาชนและชุมชน เพื่อบูรณาการความร่วมมือ และการทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

(5.4) พัฒนาศักยภาพ และยกระดับทรัพยากรบุคคล ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น บุคลากรของเทศบาล ผู้นำชุมชน กลุ่มตัวแทนเครือข่ายภาคประชาสังคม ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรสู่ องค์กรแห่งการเรียนรู้และจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมโดยรวม

(5.5) ส่งเสริมให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่ และความรู้ความสามารถ ตลอดจนสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคลากรของเทศบาลนครขอนแก่นให้ดีขึ้น รวมถึงการจัดให้มีสวัสดิการและอาคารสถานที่ตามความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน

(5.6) ส่งเสริม และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา smart city ของเทศบาลนครขอนแก่น และจังหวัดขอนแก่น

(5.7) เสริมสร้างวินัยและวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้องค์กรมีความพร้อมในการบริหาร และการบริการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาศักยภาพและยกระดับทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะสูง
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ครุภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการ
3. พัฒนาองค์กรเทศบาลนครขอนแก่น ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล

SMART CITY

จากแนวคิดในการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลนครขอนแก่นที่มีวิสัยทัศน์ คือ “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” เป็นแนวทางที่แสดงให้เห็นความมุ่งมั่นพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในระดับสากล เป็นหลักในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแก่ประชาชน เป็นสังคมชุมชนที่มีน้ำใจส่งเสริมซึ่งกันและกัน อีกทั้ง สามารถเติบโตไปกับการเพิ่มพูนความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เรียนรู้ใหม่ได้ทุกวัน ทำให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยอย่างร่มเย็นเป็นสุขได้ ด้วยความเชื่อที่ว่า “หัวใจการปกครอง และการบริหาร คือ การกระจายอำนาจ หัวใจการกระจายอำนาจ คือ ประชาชน” นั้น ความเป็นสากลที่จะนำมาซึ่งความสุขของประชาชนเมืองขอนแก่น ก็คือ การเป็น SMART CITY โดยเป็นคำเรียกเมืองที่มีระบบสื่อสารด้วยเทคโนโลยี เพื่อให้คุณภาพการใช้ชีวิตในเมืองดีขึ้น ลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและลดการใช้พลังงานลง

ดังนั้น เทศบาลนครขอนแก่นสู่การเป็น KKM SMART CITY มีแนวนโยบายมาจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ) นโยบายรัฐบาล (นโยบายเร่งด่วนและนโยบายทั่วไป) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด (ร้อยแก่นสารสินธุ์) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด (จังหวัดขอนแก่น) ปัญหาและความต้องการของประชาชน แผนชุมชน แผนอาสา Smart แผนเทศบาลเล็กใน

เทศบาลใหญ่ พนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น พร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิดสันติสุขและสมานฉันท์ ดังนี้

1. Smart People คือ เมืองที่ให้ความเท่าเทียมกันในสังคม มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส คนสูงอายุ เปิดโอกาสและสร้างสำนึกให้คนในเมืองมีส่วนร่วม เช่น โครงการสภาเมืองขอนแก่น แก่นเมืองพิเศษ (เกิดอาสาสมัครและเมืองพิเศษ)

2. Smart Living คือ เมืองที่น่าอยู่ มีความปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพอนามัย เช่น โครงการขอนแก่นเมืองใจดี, โครงการติดตั้งกล้อง CCTV, โครงการศูนย์สร้างสุขผู้สูงอายุ

3. Smart Education คือ เมืองที่มีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกกลุ่มทุกวัยอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เช่น โครงการการจัดการศึกษาให้ทั่วถึงและตลอดชีวิต รับศตวรรษที่ 21

4. Smart Environment คือ เมืองที่ประหยัดพลังงาน Green building หรือการลดการใช้พลังงาน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยทุนจาก UNDP (เมืองคาร์บอนต่ำ) เช่น โครงการ Low Carbon City

5. Smart Economy คือ เมืองที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ การสร้างนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์และบริการ รวมถึงการสร้างบริษัทใหม่ๆ ในยุคดิจิทัล เช่น Creative Economy (กองทุนตั้งตัว), Start Up, Event City

6. Smart Mobility คือ เมืองที่สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้อย่างสะดวกสบาย มีความคล่องตัวและความปลอดภัย เช่น โครงการระบบขนส่งมวลชน

7. Smart Governance คือ เมืองที่บริหารจัดการโปร่งใส มีความร่วมกับภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น โครงการเทศบาลเล็กในเทศบาลใหญ่, โครงการเทศบาลดิจิทัล, โครงการระบบร้องทุกข์ You Phee (อยู่ พี่), โครงการ Lora

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของเทศบาลนครขอนแก่น ในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครขอนแก่นได้บริหารจัดการภายใต้ความศรัทธาในภาคประชาชน และเชื่อมั่นในพลังท้องถิ่น **“การพัฒนาเมืองสู่สากล”** โดยเทศบาลนครขอนแก่น เป็นเทศบาลที่ประกอบด้วยทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า มีศักยภาพและขีดความสามารถที่จะพัฒนาเมืองให้เจริญเติบโตอย่างทั่วถึงทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อย่างสมดุล รวมถึง **“การสร้างสังคมแห่งความสุข”** ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการพัฒนาเมืองสู่สากลทุกมิติของเทศบาลนครขอนแก่นก่อให้เกิดการสร้างสังคมแห่งความสงบสุข มีความเอื้ออาทรต่อกัน และทำให้สังคมสามารถดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข มีความเมตตา กรุณา ความเอื้ออาทร ความมีน้ำใจ ความอ่อนโยน ความเสียสละ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การรู้จักให้อภัย การรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง โดยการทำดีจะบรรลุผลสำเร็จนั้น จึงได้กำหนดพันธกิจไว้ 4 ด้าน ได้แก่ 1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม 2. การเพิ่มศักยภาพของเมือง 3. การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจมุ่งสู่มหานคร 4. การพัฒนาขีดความสามารถของการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

ดังนั้น **จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)** ของเทศบาลนครขอนแก่นได้นำแนวคิด **“Smart City ที่สมสมัย ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา”** กล่าวคือ Smart City มิได้เป็นการ smart ที่เมืองเองเท่านั้น แต่ยังเป็นความพยายามของเมืองที่จะทำให้ตัวเอง smart ด้วย ความสำคัญของการเป็น Smart City จึงอยู่ที่หัวใจสองประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาเมือง โดยการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือปฏิบัติ (Citizen Participation) และ 2) พลเมือง Smart (Smart Citizens) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการมีส่วนร่วมในการจัดการตนเองของภาคประชาชน โดยภาคประชาชนจะได้เป็นเพียงผู้รับบริการเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมการพัฒนาเมืองและ ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

บทที่ 4

ศักยภาพและความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความเป็นดิจิทัลของเทศบาลในปัจจุบัน

4.1 การวิเคราะห์ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความเป็นดิจิทัลของเทศบาล

ประเด็นปัญหา	ผลการวิเคราะห์
1. การบริหารจัดการข้อมูล	
การเก็บจัดเก็บข้อมูลดิจิทัล และการเผยแพร่ข้อมูล	- มีการเก็บจัดเก็บข้อมูลดิจิทัล และการเผยแพร่ข้อมูล
การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายใน และภายนอก	- มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายใน และภายนอก ได้แก่ ข้อมูลการศึกษา, การสาธารณสุข, การซ่อมบำรุง, ทะเบียนราษฎร์, การจัดสรรสวัสดิการสังคม, การคลัง และ การจัดเก็บรายได้ - ยังมีระบบฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมข้อมูลจากทุกหน่วยงานภายใน แต่ยังไม่ครบทุกด้าน
การนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน	- มีการนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับ การศึกษา, การสาธารณสุข, การซ่อมบำรุง, ทะเบียนราษฎร์, การจัดสรรสวัสดิการสังคม, การคลัง และ การจัดเก็บรายได้ และมีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงลึกสำหรับการพัฒนาเมือง พัฒนาแผนการบริหารงาน การบริการประชาชน
การมีส่วนร่วมของประชาชน	- มีแผนการเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญต่อสาธารณชนอย่างเป็นระบบ (อยู่ในช่วงการดำเนินการ), รับเรื่องร้องเรียนผ่านทาง Line Official, Website อปท., Application ของ อปท., Hotline สายด่วน / โทรศัพท์, Traffy Fondue
ความปลอดภัยของข้อมูล	- ยังไม่มีการกำหนดนโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศแต่มีการจัดการด้านข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด (เช่น PDPA) และมีการจัดทำรายชื่อผู้ดูแลข้อมูลที่มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคล - ยังไม่มีช่องทางการเผยแพร่ นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่พนักงานอย่างทั่วถึงแต่มีการทดสอบและวัดผลความตระหนักรู้ของพนักงานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล - ยังไม่มีการซักซ้อมเมื่อเกิดเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลและยังไม่มีกระบวนการในการบริหารจัดการคำยินยอมเพื่อเก็บรวบรวมและใช้ประโยชน์ข้อมูล (Consent Management) - มีการติดตั้งระบบบริหารจัดการคำยินยอมตามช่องทางการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลต่างๆ (ครบทุกช่องทาง)

2. การจัดการฐานข้อมูล	
ข้อมูลพื้นฐาน (ทะเบียนราษฎร ผู้อยู่อาศัย ข้อมูลชุมชน ข้อมูลข้าราชการ/บุคลากรเทศบาล สถานประกอบการ และทะเบียนทรัพย์สิน)	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลเทศพาณิชย์ ภาษี การจัดเก็บรายได้ และการคลัง เช่น ภาษีป้าย ภาษีที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลสิ่งก่อสร้าง เช่น โครงการก่อสร้างที่ได้รับการอนุญาต อาคาร ถนน ทางเท้า สวนสาธารณะ ฯลฯ	ส่วนใหญ่ยังไม่มีมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลการศึกษา เช่น โรงเรียน จำนวนนักเรียน บุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เช่น บัตรทอง อสม. การควบคุมโรค จุดเก็บขยะ ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลสวัสดิการสังคม เช่น เด็กแรกเกิด ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง พิการ ติดเชื้อHIV ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้วในระบบของกรมฯ และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
3. บุคลากร	
จำนวนบุคลากร	จำนวนเจ้าหน้าที่ของอปท. 1006 คน
ความพร้อมบุคลากรในด้านดิจิทัล	มีเจ้าหน้าที่ที่มีเชี่ยวชาญงานข้อมูลเชิงพื้นที่/ภูมิสารสนเทศ 5 ท่านขึ้นไป คน, มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อมูล/ด้านสถิติ 5 ท่านขึ้นไป
มีการเสริมสมรรถนะด้านดิจิทัล	มีการฝึกอบรมเทคโนโลยีเกี่ยวกับ เมืองต้นแบบ เมืองอัจฉริยะ (Smart City), การจัดการข้อมูล (Data Management), การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis), พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Act – PDPA), ระบบแผนที่ภาษี การจัดทำแผนที่ภาษี, Traffy Fondue
4. นโยบาย และยุทธศาสตร์	
การบริหารข้อมูล (Data Government Policy)	ยังไม่มีนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ / แผนแม่บท เกี่ยวกับการจัดการ บริหารข้อมูล (Data Governance Policy)
รองรับการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ฯลฯ	มีนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ / แผนแม่บท รองรับการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบฐานข้อมูลดิจิทัล และบังคับใช้แล้ว

5. เทคโนโลยี นวัตกรรม Platform ต่างๆ	
การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน เช่น ใบอนุญาตกิจการรูปแบบ Online	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบขอใบอนุญาตกิจการในรูปแบบออนไลน์ - มีระบบทะเบียนผู้เช่ารายตัวทรัพย์สินของเทศบาลและทรัพย์สินที่เข้ามาจาก กรมธนารักษ์ - มีระบบบริหารจัดการถนนคนเดิน - มีระบบฐานข้อมูลติดตั้งป้ายชั่วคราว
ระบบแผนที่ภาษี ระบุ	<ul style="list-style-type: none"> - CUTaxGo ระบบจัดเก็บภาษีที่พัฒนาโดยมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรมหาวิทยาลัย - Ltax ระบบแผนที่ภาษีที่พัฒนาโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น - KkmuniPRS ระบบทะเบียนทรัพย์สินพัฒนาโดยเทศบาลนครขอนแก่น - KkmuniTAX ระบบจัดเก็บภาษีพัฒนาโดยเทศบาลนครขอนแก่น
ระบบข้อมูลด้านสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบคัดกรองสุขภาพ - มีระบบตรวจคัดกรองไวรัสตับอักเสบบีและซี - มีระบบทะเบียนศูนย์สร้างสุขผู้สูงอายุพระธรรมวิสุทธิธารจารย์ (คุณ ขนดีโก) - มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคัดกรองนักเรียนในสังกัดเทศบาลนคร ขอนแก่น - มีระบบกองทุนสุขภาพ
ระบบบริหารจัดการภายใน	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบบุคลากร - มีระบบวันลา - มีระบบพัฒนากุศลกร - มีระบบสารสนเทศด้านแผนและงบประมาณของสถานศึกษาในสังกัด - มีระบบแจ้งซ่อมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง
ระบบบริหารจัดการเพื่อการติดตาม	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบร้องทุกข์เทศบาลนครขอนแก่น (ประชาชนสามารถติดตามผลการ ดำเนินงานได้) - มีระบบติดตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย - มีระบบรายงานความคืบหน้าโครงการก่อสร้าง - มีระบบตามโครงการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV กล้องวงจรปิด 1,000 จุด ภาคประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น - ระบบทะเบียนประวัติผู้พิการในเขตเทศบาลนครขอนแก่น (ติดตามการติดตั้ง อุปกรณ์ผู้พิการ)
การใช้เทคโนโลยีช่วยในการเก็บข้อมูล เช่น โดรน Sensor IoT ฯลฯ	<ul style="list-style-type: none"> - มี Sensor ตรวจจับระดับน้ำในบ่อพักน้ำ - มี GPS ประจำรถขยะ
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI)	ยังไม่มีการใช้ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารจัดการงาน

ระบบรายงานสรุปรูปอัตโนมัติ (Dashboard)	<p>มี MIS สำหรับผู้บริหาร จำนวน 5 ระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - MIS การบริหารจัดการคำร้องในเขตเทศบาลนครขอนแก่น - MIS การบริหารจัดการข้อมูลบุคลากรเทศบาลนครขอนแก่น - MIS การบริหารจัดการถนนคนเดิน - MIS การบริหารจัดการข้อมูลการติดตามป้ายชั่วคราว - MIS การบริหารจัดการข้อมูลการแจ้งซ่อมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง - MIS การพัฒนาระบบงานสารสนเทศ
Wi-Fi สำหรับให้บริการประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> - WiFi ที่ติดตั้งในพื้นที่สำนักงานเทศบาลนครขอนแก่น จำนวน 42 จุด - WiFi ตามโครงการ Free Wi-Fi ตาม MOU ลงวันที่ 30 มีนาคม 2565 กำหนด 5 ปี ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - เฟส 1 (ติดตั้งไปแล้ว) จำนวน 51 จุด บริเวณ ตลาด โรงเรียนในสังกัด เทศบาลนครขอนแก่น สวนสาธารณะ ศูนย์บริการสาธารณสุข อาคารสำนักงาน บางแห่ง - เฟส 2 (อยู่ระหว่างดำเนินการ) จำนวน 90 จุด บริเวณชุมชน
ฐานข้อมูลเมืองดิจิทัลในรูปแบบ 3D	ยังไม่มีฐานข้อมูลเมืองดิจิทัลในรูปแบบ 3D

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่การเป็นเทศบาลดิจิทัล

ความคาดหวังและความต้องการเปลี่ยนผ่านการทำงานไปสู่รูปแบบดิจิทัล	
(1) ระดับความต้องการการเปลี่ยนผ่านการทำงานไปสู่รูปแบบดิจิทัล (Digital Transformation)	
	<p>มีระดับความต้องการการเปลี่ยนผ่านการทำงานไปสู่รูปแบบดิจิทัล (Digital Transformation) ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความคาดหวังและความต้องการเปลี่ยนผ่านมากที่สุด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดทำข้อมูลดิจิทัลและใช้ข้อมูลดิจิทัลในการวางแผนพัฒนา 2. การปรับปรุงกระบวนการภาครัฐให้สะดวกและรวดเร็ว 3. การพัฒนาและบูรณาการแพลตฟอร์มดิจิทัลของภาครัฐ 4. การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ 5. การพัฒนาบุคลากรของเทศบาลทั้งในด้านทักษะและทัศนคติ 6. การปรับปรุงเครื่องมือ/กลไกการทำงานและกฎหมายให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล 7. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาพื้นที่
(2) ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาไปสู่เทศบาลดิจิทัล (Smart Municipality)	
	<p>มีระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาไปสู่เทศบาลดิจิทัล (Smart Municipality) ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความคาดหวังต่อการพัฒนาไปสู่เทศบาลดิจิทัล มากที่สุด คือ</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. การอำนวยความสะดวกและความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการทำงานของเทศบาลเพื่อประชาชน 2. การบูรณาการข้อมูลที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงถึงกันทั้งภายในและภายนอกเทศบาลเพื่อประโยชน์ในการบริหารการตัดสินใจและการบริการที่เป็นเลิศ 3. การสร้างความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในภารกิจของเทศบาล 4. การจัดให้มีระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการเข้าสู่บริการดิจิทัลเพื่อให้มีความพร้อมใช้งานและน่าเชื่อถือ 5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาล 6. การส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศผ่านช่องทางดิจิทัล 7. การพัฒนาทักษะและสมรรถนะใหม่เพื่อสร้างความพร้อมเชิงกลยุทธ์ให้กับบุคลากรของเทศบาล 8. การลดความซ้ำซ้อนในการทำงานมีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงานของเทศบาลและเทศบาลกับหน่วยราชการอื่น 9. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานภาครัฐและระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีความคล่องตัวและรวดเร็ว 10. การพัฒนาให้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างเทศบาลคล่องตัว โปร่งใส มีกลไกป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน
	(3) ความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล
	<p>มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล มากที่สุด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสนับสนุนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2. การสนับสนุนการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคมและสุขภาพ 3. การสนับสนุนการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม 4. การสนับสนุนการพัฒนาด้านการศึกษา 5. การสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้ 6. การสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา 7. การสนับสนุนการจัดการภัยพิบัติ 8. การสนับสนุนการพัฒนาด้านระบบจัดเก็บภาษี และทรัพย์สิน
	(4) การประเมินสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลในแต่ละด้านของเทศบาล ณ ปัจจุบัน
	4.1 ด้านการจัดการข้อมูลในองค์กร
	<p>มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านการจัดการข้อมูลในองค์กร ในระดับค่อนข้างน้อย โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล มากที่สุด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อมูลของแต่ละกองต่างคนต่างทำ จัดเก็บในลักษณะเอกสาร ยากต่อการค้นหา

4.2	ด้านระบบปฏิบัติการ
	<p>มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านระบบปฏิบัติการ ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปจัดการ ด้านระบบปฏิบัติการ มากที่สุด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่มีระบบการจัดการข้อมูลร่วม ทำให้ไม่เกิดการเชื่อมโยงหรือการแบ่งปันข้อมูล
4.3	ด้านเอกสาร และงานสารบรรณ
	<p>มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านเอกสาร และงานสารบรรณ ในระดับค่อนข้างน้อย โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล มากที่สุด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเก็บเอกสารที่เป็นกระดาษ อาจทำให้เอกสารถูกทำลายจากแมลง และเอกสารชำรุดเสียหาย 2. การจัดเก็บเอกสารกระดาษต้องใช้ตู้หรือห้อง สิ้นเปลืองพื้นที่ใช้สอย
4.4	ด้านการให้บริการของประชาชน
	<p>มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านการให้บริการของประชาชน ในระดับน้อย ทั้งในด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนต้องมาใช้บริการที่สำนักงาน และต้องเสียเวลารอ ไม่สามารถคาดการณ์เวลาได้ ที่จอดรถมีน้อย 2. ต้องใช้เอกสารจำนวนมากในการขอรับบริการ ทำให้ยุ่งยากและสิ้นเปลือง 3. เจ้าหน้าที่ต้องใช้เวลาในการตรวจสอบเอกสารหลายชุด สิ้นเปลืองเวลา 4. หากเจ้าหน้าที่ไม่อยู่ไม่สามารถออกไปอนุญาตได้ และต้องเสียเวลาในการเดินทางมารับเอกสาร 5. ขอใบอนุญาต มีหลายขั้นตอน และอยู่คนละแห่งทั้งที่ขออนุญาตเรื่องเดียว 6. การอนุมัติต้องผ่านการลงนามหลายขั้นตอนจากผู้มีอำนาจ ไม่สามารถกำหนดเวลาเสร็จสิ้นได้ 7. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการหรือขั้นตอนการบริการทำให้ต้องมาติดต่อหลายครั้ง เสียเวลา และเสียค่าใช้จ่าย

4.3 ปัญหาเร่งด่วนในการปฏิบัติงานของสำนักงานเทศบาลนครขอนแก่น ณ ปัจจุบัน

- จัดทำ MIS สำหรับผู้บริหาร เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะรวมทั้งสิ่งที่คาดว่าจะในอนาคต MIS จะแสดงสารสนเทศภายในช่วงเวลาที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการวางแผนควบคุมและปฏิบัติการขององค์กรได้อย่างถูกต้อง

- จัดทำ Open Data เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าถึงข้อมูลเปิดภาครัฐของที่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลภาครัฐได้สะดวก รวดเร็ว ตลอดเวลา โดยข้อมูลที่เผยแพร่อยู่ในรูปแบบไฟล์ที่สามารถแสดงตัวอย่างข้อมูล (Preview) การแสดงข้อมูลด้วยภาพ (Visualization) และเอพีไอ (API) แบบอัตโนมัติให้กับชุดข้อมูลที่เผยแพร่ได้

บทที่ 5

แผนแม่บทการพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น

พ.ศ. 2566 – 2570

เพื่อให้การดำเนินงานของเทศบาล เป็นไปอย่างมีทิศทางและบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท ระยะ 5 ปี (ปี พ.ศ.2566 - 2570) จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2566 – 2570 ไว้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข

2. พันธกิจ

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม
2. การเพิ่มศักยภาพของเมือง
3. การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจมุ่งสู่มหานคร
4. การพัฒนาขีดความสามารถของการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

3. ประเด็นความท้าทาย ในการพัฒนา

จากการศึกษากรอบแนวทางของแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 จากสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนหน่วยงานภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล เพื่อยกระดับการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐให้อยู่ในระบบดิจิทัลอันจะนำไปสู่การมีระบบการทำงานและข้อมูลที่เชื่อมกันระหว่างหน่วยงานอย่างปลอดภัยมีประสิทธิภาพรวดเร็ว เปิดเผยและโปร่งใส รวมทั้ง ประชาชนได้รับความสะดวกในการรับบริการและสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐได้ การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เป็นไปตามเป้าหมายของประเทศ ที่วางไว้ โดยแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ ได้แก่

1. เพื่อพัฒนาบริการดิจิทัลสาธารณะของรัฐที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการและเป็นที่ยอมรับของประชาชน
2. เพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับการบริหารจัดการและการดำเนินงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว มีการบูรณาการแบบไร้รอยต่อ เปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

3. เพื่อเพื่อกรอบทิศทางให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 และสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนาธรรมาภิบาลดิจิทัลของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนดิจิทัล ประกอบไปด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านสู่เทศบาลดิจิทัล

เป้าประสงค์ : พัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงาน : ติดตั้งหรือพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : จำนวนระบบงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ติดตั้งหรือบูรณาการให้ทำงานร่วมกัน

ประกอบไปด้วย 6 โครงการย่อยดังนี้

1. โครงการพัฒนาโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อรองรับการทำงานระบบดิจิทัล
2. โครงการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือเทคโนโลยีพร้อมระบบต่อการปฏิบัติการ
3. โครงการติดตั้งเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของสำนักงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริการเทศบาลเพื่อให้ประชาชนสะดวกและเข้าถึงง่าย

เป้าประสงค์ : มีการบริการภาครัฐด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัลให้สามารถเข้าถึงหรือรับบริการได้สะดวกและรวดเร็ว

แผนงาน 3.1 : ปรับปรุงระบบการบริการประชาชน

ตัวชี้วัด

1. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่การบริการแบบดิจิทัล
2. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

แผนงาน 3.2 : การพัฒนางานบริการสู่ระบบดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่การบริการแบบดิจิทัล
2. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ประกอบด้วย 5 โครงการย่อยดังนี้

1. โครงการพัฒนาระบบบริการประชาชน ตามภารกิจที่สะดวกและเข้าถึงง่าย
2. โครงการเชื่อมโยงระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลกลางกับภาครัฐ
3. โครงการเชื่อมโยงการบริการภาครัฐของเทศบาลและของหน่วยงานรัฐอื่น
4. โครงการศูนย์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้และการควบคุมการทำงานระบบดิจิทัล
5. โครงการจัดหาและติดตั้งระบบคุ้มครองและสร้างความปลอดภัยทางไซเบอร์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนำนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจและศักยภาพด้านการค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชน

แผนงาน : ส่งเสริมการนำนวัตกรรมหรือพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการค้า การลงทุน และผลิตภัณฑ์ชุมชน

ตัวชี้วัด : จำนวนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในด้านการค้า การลงทุน และผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประกอบด้วย 9 ย่อยโครงการ ได้แก่

1. โครงการจัดหาระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการตลาดชุมชน
2. โครงการจัดหาฐานข้อมูลด้านศักยภาพ ด้านการค้า การลงทุน สินค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชน
3. โครงการเชื่อมโยงแพลตฟอร์มกลางด้านแรงงานของรัฐ
4. โครงการจัดหาฐานข้อมูล ท่องเที่ยวชุมชน
5. โครงการจัดหาระบบโปรแกรม สำหรับการบริหารจัดการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชน (Tourism Supply Management)
6. โครงการจัดหาแพลตฟอร์มการพัฒนาผู้ประกอบการการท่องเที่ยวชุมชน
7. โครงการจัดหาแพลตฟอร์มการตลาดออนไลน์เพื่อวิสาหกิจและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ

เป้าประสงค์ : พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

แผนงาน 4.1 : ส่งเสริมนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล

ตัวชี้วัด จำนวนกิจกรรมหรือช่องทางที่ส่งเสริมด้านการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล

แผนงาน 4.2 : พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัด 1. ร้อยละของหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้จัดหรือส่งบุคลากรภาครัฐและประชาชน เข้ารับการฝึกอบรม

2. จำนวนบุคลากรและประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรม

แผนงาน 4.3 : พัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัด จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้

ประกอบด้วย 4 โครงการย่อย ได้แก่

1. โครงการจัดหาระบบติดตามเรื่องร้องเรียน และประเมินผลผลการทำงานของเจ้าหน้าที่
2. โครงการจัดหาและติดตั้งระบบแสดงความคิดเห็น/ปรับปรุง การบริการ
3. โครงการจัดหาระบบการจัดการบริหารงบประมาณเทศบาลอิเล็กทรอนิกส์

4. เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และโครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลเทศบาล เพื่อการบริการงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว

โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 1

Focus Area แผนงาน/ โครงการ	ระยะเวลา/งบประมาณ (บาท)					หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	2566	2567	2568	2569	2570	
1.1 โครงการพัฒนา โครงสร้างและ ระบบการ ทำงาน เพื่อรองรับการ ทำงานระบบดิจิทัล - ประชุมระดมความ คิดเห็นผู้บริหาร และ บุคลากรเพื่อลดเงื่อนไข และ ความซ้ำซ้อนของงาน และขั้นตอน การ ปฏิบัติงาน	-	-	-	-	-	กอง ยุทธศาสตร์ และ งบประมาณ
1.2 โครงการจัดหา อุปกรณ์และ เครื่องมือ เทคโนโลยี พร้อม ระบบปฏิบัติการที่รองรับ การทำงาน ระบบดิจิทัล รวมถึงเครื่องมืออื่นๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน กล้องวงจรปิด ที่วีวงจรปิด ฯลฯ (ตามที่ ผู้เชี่ยวชาญ แนะนำ)	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ทุกกอง
1.3 โครงการติดตั้ง เครือข่ายระบบ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	38,520	38,520	38,520	38,520	38,520	กอง ยุทธศาสตร์ และ งบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาระบบบริการเทศบาลเพื่อให้ประชาชนสะดวกและเข้าถึงง่าย
โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 2

Focus Area แผนงาน/โครงการ	2566	2567	2568	2569	2570	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
<p>2.1 โครงการพัฒนาระบบบริการประชาชนตามภารกิจที่สะดวกและเข้าถึงง่าย อาทิ ระบบการขออนุญาตต่างๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบการชำระภาษีและค่าธรรมเนียม - ระบบการขอเอกสารราชการต่างๆ - ระบบการป้องกันอุบัติเหตุ/สาธารณภัย - ระบบบริการสุขภาพและอนามัยชุมชน 			300,000	300,000	300,000	<p>สำนักคลัง</p> <p>กองยุทธศาสตร์</p> <p>สำนักปลัด</p> <p>สำนักสาธารณสุข</p>
2.2 โครงการเชื่อมโยงการบริการประชาชนของเทศบาลกับการบริการจากหน่วยงานอื่น						สำนักปลัดเทศบาล
2.3 โครงการศูนย์เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาการบริการดิจิทัล	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000	กองยุทธศาสตร์ฯ (ศูนย์ ICT)
2.4 โครงการจัดหาและติดตั้งระบบคุ้มครองและสร้างความปลอดภัยทางไซเบอร์ Cyber Security						กองยุทธศาสตร์ฯ
<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ Firewall , Backup 						

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและท้องถิ่น
โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 3

Focus Area แผนงาน/โครงการ	2566	2567	2568	2569	2570	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
การส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจ ชุมชนและวิสาหกิจชุมชน						
3.1 โครงการจัดหาระบบ ฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการตลาดชุมชน						สำนัก สวัสดิการฯ
3.2 โครงการจัดหาฐานข้อมูลด้าน ศักยภาพด้านการค้า การลงทุน สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน						สำนัก สวัสดิการฯ
ท่องเที่ยว						
3.3 โครงการจัดหาฐานข้อมูล ท่องเที่ยวชุมชน						สำนักปลัด
3.4 โครงการจัดหาระบบ โปรแกรม สำหรับการบริหาร จัดการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ชุมชน (Tourism Supply Management)						สำนักปลัด
วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มอาชีพ						
3.5 โครงการจัดหาแพลตฟอร์ม การตลาดออนไลน์เพื่อวิสาหกิจ และผลิตภัณฑ์ชุมชน						สำนัก สวัสดิการฯ
3.6 โครงการจัดหาแพลตฟอร์มการตลาดออนไลน์ เพื่อวิสาหกิจและผลิตภัณฑ์ชุมชน						สำนัก สวัสดิการฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ
 โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 4

Focus Area แผนงาน/โครงการ	2566	2567	2568	2569	2570	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
การมีส่วนร่วม โปร่งใสและตรวจสอบได้ของ ประชาชน						
4.1 โครงการจัดหาระบบติดตามเรื่องร้องเรียน และประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่						สำนักปลัด
4.2 โครงการจัดหาและติดตั้งระบบแสดงความ คิดเห็น/ปรับปรุงการบริการ						กอง ยุทธศาสตร์ และ งบประมาณ
4.3 โครงการจัดหาระบบการจัดการบริหาร งบประมาณเทศบาลอิเล็กทรอนิกส์						กองคลัง
4.4 โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาษี เทศบาล						กองคลัง

บทที่ 6

การนำแผนพัฒนาเทศบาลดิจิทัลของเทศบาลนครขอนแก่น ไปสู่การปฏิบัติ

1. กระบวนการดำเนินงานทางดิจิทัล เรื่อง การสืบค้นข้อมูล

การสืบค้นข้อมูลเป็นกระบวนการที่อนุญาตให้ประชาชนค้นหาตามหมวดหมู่ หรือใช้คำค้นหา (keyword) เพื่อเข้าถึงข้อมูลที่หน่วยงานจัดเตรียมไว้ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน ประกาศของหน่วยงาน รวมถึงคู่มือประชาชนซึ่งแสดงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจำเป็นต้องทราบ นอกจากนี้ยังรวมถึงการสืบค้นข้อมูล สถานะการดำเนินการของเรื่องยื่นขออนุญาต ซึ่งควรมีการดำเนินการเรื่องธรรมาภิบาลข้อมูลเป็นเบื้องต้น โดยการจัดทำกระบวนการทางดิจิทัลตามระดับความพร้อมสามารถดำเนินการ

2. กระบวนการดำเนินงานทางดิจิทัล เรื่อง การพิสูจน์ และยืนยันตัวตน

การพิสูจน์และยืนยันตัวตนมีบทบาทสำคัญในการยืนยันบุคคลที่เข้าใช้บริการโดยหน่วยงาน อาจมี การพิจารณาดำเนินการแตกต่างกันตามประเภทของบริการที่มีระดับความเสี่ยงของบริการแตกต่างกัน โดย สามารถอ้างอิง รายละเอียดตามประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง มาตรฐานและหลักเกณฑ์ การจัดทำกระบวนการและการดำเนินงานทางดิจิทัล ว่าด้วยเรื่องการใช้ดิจิทัลไอดีสำหรับบริการภาครัฐ สำหรับบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย [๑๖-๑๗] ซึ่งการจัดทำกระบวนการทางดิจิทัลตามระดับความพร้อม สามารถดำเนินการตามรายละเอียดในตารางที่ ๖.๒ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติกระบวนการทางดิจิทัล

3. กระบวนการดำเนินงานทางดิจิทัล เรื่อง การจัดทำแบบคำขอ และยื่นคำขอ

การจัดทำคำขอและยื่นคำขอเป็นกระบวนการที่ให้ผู้รับบริการสามารถส่งคำขอเพื่อยื่นขออนุญาต ในรูปแบบดิจิทัล หน่วยงานของรัฐ ต้อง กำหนดและประกาศทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับบริการยื่นคำ ขออนุญาตนั้น ๆ โดยอาจประกาศในคู่มือประชาชน หรือบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน ซึ่งการจัดทำกระบวนการ ทางดิจิทัลตามระดับความพร้อมสามารถดำเนินการตามรายละเอียดในตารางที่ ๖.๓ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติ กระบวนการทางดิจิทัล

4. การตรวจและพิจารณาคำขอ

การตรวจและพิจารณาคำขอ เป็นการดำเนินการตรวจสอบรายละเอียดคำขออนุญาตที่จัดส่ง จาก ช่องทางต่างๆ ซึ่งการจัดทำกระบวนการทางดิจิทัลตามระดับความพร้อมสามารถดำเนินการตามรายละเอียด ในตารางที่ ๖.๔ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติกระบวนการทางดิจิทัล

5. การอนุมัติ

การอนุมัติ เป็นการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติตามหลักเกณฑ์ของการขออนุญาตในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งการจัดทำกระบวนการทางดิจิทัลตามระดับความพร้อมสามารถดำเนินการตามรายละเอียดในตารางที่ ๖.๕ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติกระบวนการทางดิจิทัล

6. การชำระค่าธรรมเนียม

การชำระค่าธรรมเนียม ในกรณีที่บริการขออนุญาตจำเป็นต้องมีการเก็บค่าธรรมเนียมในการขอ อนุญาต หน่วยงานรัฐสามารถเลือกวิธีการในการดำเนินการตามความพร้อม ซึ่งการจัดทำกระบวนการทางดิจิทัลตามระดับความพร้อมสามารถดำเนินการตามรายละเอียดในตารางที่ ๖.๖ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติ กระบวนการทางดิจิทัล

7. การออกใบอนุญาตและเอกสารอื่น

การออกใบอนุญาต เป็นกระบวนการในการจัดทำเอกสารที่แสดงรายละเอียดของเรื่องที่ขออนุมัติ จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน รับแจ้ง รับจดทะเบียน ออกอาชญาบัตร รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น แจ้งผลการพิจารณา แจ้งผล การดำเนินการ จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ทั้งส่วนบุคคล และนิติบุคคล ทั้งนี้ในส่วนของวิธีการการจ่ายเงิน หรือมอบสวัสดิการให้เป็นการดำเนินการภายใต้การตามวิธีการของหน่วยงาน หรือตามที่กระทรวงการคลัง หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจกำหนด โดยเอกสารใบอนุญาตอาจ แสดงข้อมูลพื้นฐานได้แก่ เรื่องที่อนุญาต ผู้อนุญาต ผู้รับอนุญาต วันที่ได้รับอนุญาต และกำหนดสิ้นสุดการ อนุญาต ถ้ามีเป็นต้น ซึ่งการจัดทำกระบวนการทางดิจิทัลตามระดับความพร้อมสามารถดำเนินการตาม รายละเอียดใน ตารางที่ ๖.๗ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติกระบวนการทางดิจิทัล

8. การจัดส่งใบอนุญาตหรือเอกสารอื่น

การจัดส่งใบอนุญาตหรือเอกสารอื่น เป็นกระบวนการในการจัดส่ง หรือแสดงเอกสารที่ได้รับ จาก เรื่องที่ขออนุญาต เช่น เอกสารแจ้งผลการอนุมัติ ทะเบียน ใบรับแจ้ง ใบรับจดทะเบียน อาชญาบัตร ใบรับรอง ใบแจ้งผลการพิจารณา ใบแจ้งผลการดำเนินการ ใบจ่ายเงิน เอกสารยืนยันการได้รับสวัสดิการ และเอกสารอื่นใด แก่ประชาชน ทั้งส่วนบุคคลและนิติบุคคล โดยเอกสารอาจจะจัดส่งถึงผู้รับตามช่องทางที่ผู้ขออนุญาต ติดต่อ ขออนุญาตเข้ามาหรือระบุไว้ หรือช่องทางที่หน่วยงานได้ประกาศไว้ ซึ่งการจัดทำกระบวนการทาง ดิจิทัลตาม ระดับความพร้อมสามารถดำเนินการตามรายละเอียดในตารางที่ ๖.๘ ของบทที่ ๖ แนวปฏิบัติ กระบวนการ ทางดิจิทัล